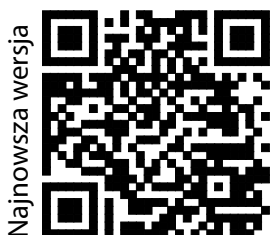

MSZALIK

Wypisy z Mszału Rzymskiego i Rytuału

Przeznaczone
głównie dla prezbiterów. Wypisy z Rytuału zawierają ryt liturgii pokutnej „Obrzęd pojednania wielu penitentów z indywidualną spowiedzią i rozgrzeszeniem” wymieniony w Art. 9 oraz Art. 14 §1 Statutu Drogi Neokatechumenalnej z 11 maja 2008 (zatwierdzenie definitywne) rozszerzony o ekshortację 2 Kor 5, 17–21 i modlitwę liturgii pokutnej. Są tutaj też wypisy obrzędów Mszy świętej z Mszału Rzymskiego, to jest obrzędy wstępne, obrzęd znaku pokoju (przed przygotowaniem darów zgodnie z Art. 13 §3 Statutu Drogi oraz zgodą Świętej Kongregacji do spraw Kultu Bożego Stolicy Apostolskiej), druga modlitwa eucharystyczna oraz niektóre obrzędy komunii. Są też formularze Wigilii Paschalnej i Uroczystości Zesłania Ducha Świętego skompilowane z Mszału, Lekcjonarza oraz Rytuału. Złożone 3 kwietnia 2024. Na prawach rękopisu.

Warszawa-Włochy, Parafia Św. Teresy od Dzieciątka Jezus
Wielki Post 2017–2024

Spis treści

Obrzęd pojednania wielu penitentów z indywidualną spowiedzią i rozgrzeszeniem . . .	1
Obrzędy mszy świętej z ludem	9
Druga modlitwa eucharystyczna	12
Obrzędy komunii	20
Niedziela Wielkanocna Zmartwychwstania Pańskiego: Wigilia Paschalna w Wielką Noc	23
Niedziela Zesłania Ducha Świętego: Wieczorna Msza Wigilijna	71
Niedziela Zesłania Ducha Świętego: Msza w dzień	89

Mszalik powstał w związku z konkretnym zapotrzebowaniem na tekst rytów złożonych w stylu typograficznym Mszału Rzymskiego, do którego Kapłani są przyzwyczajeni. Potrzeba wynikła z dwóch sytuacji:

Pierwsza dotyczy Liturgii Eucharystii gdy Prezbiter decyduje się śpiewać fragmenty Drugiej Modlitwy Eucharystycznej ale potrzebuje się posiłkować nutami nieobecnymi w Mszału. Aby nie używać naprzemiennie Mszału oraz Nut, czasami Prezbiterzy preferują w okładki z nutami wpiąć tekst Modlitwy Eucharystycznej aby łatwo trafić od nut części śpiewanych do tekstów części mówionych. Niestety, żółty kolor kart Mszału, tak w wersji elektronicznej jak i w wersji papierowej utrudnia wydrukowanie jak i skopiowanie niektórych kart co najmniej zmniejszając ich czytelność. Pozostaje więc ich przesłanie na białym tle.

Tekst Drugiej Modlitwy Eucharystycznej został starannie przepisany i przesłany odpowiednio do stylu typograficznego wydawnictwa *Mszal Rzymski dla diecezji Polskich*, Pallotinum, Poznań 1986. Tekst był także w całości starannie skonfrontowany ze stroną internetową wydawcy <http://www.ordo.pallotyni.pl/index.php/mszal-rzymski>.

Druga sytuacja dotyczy Liturgii Sakramentu Pojednania, której ryt zawiera pewne modyfikacje (jak np. dodatkowe czytanie ekshortacji czy śpiewana modlitwa Anaforę dziękczynną). Źródłem głównym jest wskazany w Statucie Drogi Neokatechumenalnej *Obrzęd pojednania wielu penitentów z indywidualną spowiedzią i rozgrzeszeniem* opublikowany w Rytuale „Obrzędy sakramentu pokuty” 1981 oraz na stronie internetowej wydawcy <http://ordo.pallotyni.pl/index.php/sakramenty/pokuta>. Należy podkreślić, że wypisy nie zawierają wszystkich tekstów danych do wyboru w Rytuale, gdyż nie mają na celu zastępować kompletnego rytuału.

Podobne zeszyty zostały paręnaście lat temu przygotowane w Parafii Zwiastowania Pańskiego przy Gorlickiej w Warszawie i do dzisiaj są one powszechnie uży-

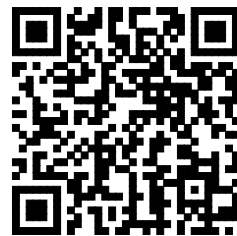
wane. Jednak ich styl typograficzny znacznie odbiegał od Mszału Rzymskiego. Zeszyty te zawierały też niektóre nuty, w obliczu prezentowanych dalej tomów — niepotrzebnie. Jednak zawierały uzgodnione już od dawna niuanse rytu Liturgii Pokutnej, jak np. tekst ekshortacji i stamtąd te niuanse zostały wzięte.

Nuty liturgiczne poza kilkunastoma śpiewami z „pomarańczowych” kartek Śpiewnika (z wyłączeniem przeznaczonych dla kantorów i zamieszczonych w nutach śpiewnikowych) zawierają szereg prefacji z Mszału podpisanych pod melodiami Prefacji paschalnej, adwentowej albo zwykłej. Można tutaj znaleźć Anaforę Dziękczynną Liturgii Pokutnej, prefacje (Adwentowe, Bożonarodzeniowe, Objawienia, Chrztu Pańskiego, Wielkopostne niedzielne, Palmową, Paschalne, Wniebowstąpienia, Zesłania Ducha Świętego, Ofiarowania Pańskiego, Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny, Zwiastowania Pańskiego, o Najświętszej Maryi Pannie, o Małżeństwie i Nowożeńcach), Exultet, Anaforę na Błogosławienie Wody Chrztelnej, obie melodie Drugiej Modlitwy Eucharystycznej (Konsekracja, Aklamacja, słowa po Konsekracji, Doksologia), Czwartą Modlitwę Eucharystyczną a nawet Błogosławieństwo nowo poślubionych. Tom ten zawiera ponad dwie setki stron nut i tekstów pieśni liturgicznych.

Nuty śpiewnikowe zawierają adaptacje i zapisy wszystkich pieśni znajdujących się w śpiewniku „Zmartwychwstał Pan” oraz w oficjalnym śpiewniku hiszpańskim „Resucitó 2019” a także pieśni najnowsze, melodie Liturgii Godzin, pieśni niegdyś wyrzucone z oficjalnego śpiewnika oraz kilka najpotężniejszych polskich kolęd. W sumie jest to ponad 620 stron nut. Źródła tych prac mają klauzulę *Open Source*, są darmowe i takimi pozostaną.

Nuty liturgiczne

Nuty śpiewnika

Andrzej Odyniec

OBRZĘD POJEDNANIA WIELU PENITENTÓW Z INDYWIDUALNĄ SPOWIEDZIĄ I ROZGRZESZENIEM

OBRZĘDY WSTĘPNE

ŚPIEW

49. Po zgromadzeniu się wiernych, gdy kapłan wchodzi do kościoła, śpiewa się, jeżeli to możliwe, psalm, antyfonę lub inną stosowną pieśń, np.:

Wysłuchaj nas, Panie, bo łaskawa jest Twoja miłość. Spójrz na nas w ogromie swego miłosierdzia.

Albo:

Zbliźmy się z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli pomoc w łasce Bożej.

POZDROWIENIE

50. Po skończeniu śpiewu, kapłan i wierni stojąc czynią znak krzyża. Kapłan mówi:

K. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

W. Amen.

Kapłan pozdrawia obecnych mówiąc:

K. Łaska wam, miłosierdzie i pokój od Boga Ojca i od Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela.

W. I z duchem twoim.

Albo:

K. Łaska wam i pokój od Boga Ojca i od Jezusa Chrystusa, który nas umiłował i w swojej krwi obmył z naszych grzechów.

W. Jemu chwała na wieki. Amen.

Albo:

K. Łaska wam i pokój od Boga, Ojca naszego, i od Pana Jezusa Chrystusa, który siebie samego wydał za nasze grzechy.

W. Jemu chwała na wieki. Amen.

Można również użyć pozdrowienia z obrzędów wstępnych Mszy św.

Następnie kapłan lub asystujący krótko poucza zebranych o znaczeniu i myśli przewodniej obrzędu, a także o porządku, jaki należy zachować.

MODLITWA

51. Kapłan zachęca wszystkich do modlitwy tymi lub podobnymi słowami:

Módlmy się, aby Bóg, który nas wzywa do nawrócenia, udzielił nam łaski prawdziwej i owocnej pokuty.

Wszyscy przez chwilę modlą się w milczeniu. Po czym kapłan odmawia modlitwę:

K. Udziel nam, Boże, swojego Ducha, niech On oczyści nas przez pokutę i przemieni w żywą ofiarę dla Ciebie, abyśmy przez Niego ożywieni, mogli Cię wyznawać i wielbić na każdym miejscu, bo jesteś pełen chwały i miłosierdzia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

ŚPIEW: „Ps 104, 30: Inwokacja do Ducha Świętego” — O Panie, ześlij Twego Ducha, by odnowił oblicze ziemi.

LITURGIA SŁOWA BOŻEGO

52. Następuje liturgia słowa. Jeżeli jest więcej czytań, między nimi wykonuje się psalm, odpowiednią pieśń albo zachowuje się chwilę milczenia, aby uczestnicy mogli lepiej zrozumieć i ochotnym sercem przyjąć słowo Boże. Jeżeli jest tylko jedno czytanie, wypada, aby wzięto je z Ewangelii.

Lektury poprzedzone są odpowiednimi wstępami. Po Ewangelii może być Echo Słowa.

HOMILIA

53. Następuje homilia, która wychodząc z tekstu czytań, powinna doprowadzić penitentów do rachunku sumienia i do odnowy życia.

OBRZĘD POJEDNANIA

Aby wierni mogli wzbudzić szczery żal za grzechy, kapłan, diakon albo posługujący może dopomóc wiernym odmawiając ekshortację: 2 Kor 5, 17–21.

Bracia. Jeżeli więc ktoś pozostaje w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto stało się nowe. Wszystko zaś to pochodzi od Boga, który pojednał nas z sobą przez Chrystusa i zlecił nam posługę pojednania. Albowiem w Chrystusie Bóg jednał z sobą świat, nie poczytując ludziom ich grzechów, nam zaś przekazując słowo pojednania. Tak więc w imieniu Chrystusa spełniamy posłannictwo jakby Boga samego, który przez nas udziela napomnień. W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem! On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą.

SPOWIEDŹ POWSZECHNA

55. Na wezwanie diakona lub posługującego wszyscy klękają lub pochylają się i odmawiają formułę spowiedzi powszechnej (np. Spowiadam się...).

Następnie stojąc odmawiają odpowiednią modlitwę litanią lub śpiewają stosowną pieśń. Na końcu dodaje się modlitwę Pańską, której nigdy nie należy opuszczać.

Diakon lub posługujący:

Bracia i siostry, wyznajmy nasze grzechy i módlmy się jedni za drugich, abyśmy otrzymali przebaczenie.

Wszyscy razem mówią:

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu i wam, bracia i siostry, że bardzo zgrzeszyłem myślą, mową, uczynkiem i zaniedbaniem:

bijąc się w piersi mówią:

moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina.

Dalej mówią:

Przeto błagam Najświętszą Maryję, zawsze Dziewicę, wszystkich Aniołów i Świętych, i was, bracia i siostry, o modlitwę za mnie do Pana Boga naszego.

Diakon lub posługujący:

Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący i odpuściwszy nam grzechy, doprowadzi nas do życia wiecznego.

Wszyscy:

Amen.

MODLITWA LITURGII POKUTNEJ

Błogosławiony jesteś Panie, Ojczy nasz, Boże święty, Królu wiekuisty, który w swej wielkiej dobroci i nieskończonym miłosierdziu okazałeś swą wielką miłość do nas w ciele Twojego Syna Jezusa, złamanym i ukrzyżowanym za nasze grzechy.

Ja, niegodny Twój sługa, wezwany do przewodniczenia temu zgromadzeniu, proszę Cię o przebaczenie. Opierając się o Twoją wielkoduszność i współczucie, które okazałeś nam jako swojemu stworzeniu, w Jezusie Chrystusie, Twoim Synu, proszę Cię o przebaczenie dla tego ludu, który ucieka się do Ciebie i zamiast ukrywać swoje winy, wyznaje je ze szczerym żalem, jak jest napisane: „Kto ukrywa własne grzechy, nie będzie miał powodzenia, ale kto je wyznaje i już do nich nie wraca, otrzyma miłosierdzie”.

Błogosławiony jesteś Ty, który objawiłeś swoją miłość niszcząc nasze grzechy w krzyżu Twojego Syna. Błogosławiony jesteś Ty, który Go wskrzesiłeś dla naszego usprawiedliwienia. Dlatego to my, uznajemy się dziś jako grzesznicy przed Tobą i przed Twoim Kościołem. Jest prawdą, że byliśmy bezczelni, schlebialiśmy, stosowaliśmy przemoc, staliśmy się nieczyści

z powodu naszych niskich namiętności, oszukiwaliśmy, kłamaliśmy, szemraliliśmy, buntowaliśmy się, przekraczaliśmy Twoje rozkazy, gardziliśmy Twoimi przykazaniami, obrażaliśmy Ciebie, byliśmy niegodziwi, ciemniżyliśmy innych, upieraliśmy się w zło. Cięży na nas wina, prosimy Cię zmiłuj się nad nami.

W. Zmiłuj się nad nami.

Jest prawdą, że to co w Twoich oczach jest ważne, uznaliśmy za rzecz małej wagi. Panie, Ty który jesteś bogaty w łaskawość, nie-sklonny do gniewu, który przebaczasz winę, w imię Twojego Syna Jezusa Chrystusa, prosimy: przyjmij naszą modlitwę, nasz śpiew i daj naszemu sercu nawrócenie, żal i powrót do Ciebie.

Błagajmy Boga, naszego Ojca, słowami, których nauczył nas Chrystus, aby odpuścił nam grzechy i uwolnił nas od wszelkiego zła.

Wszyscy:

Ojciec nasz, któryś jest w niebie: święć się imię Twoje, przyjdź Królestwo Twoje, bądź wola Twoja jako w niebie tak i na ziemi. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. I odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. I nie wódź nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego.

Kapłan kończy modlitwą:

Boże, przyjdź z pomocą swoim sługom, aby ci, którzy uznają się za grzeszników, uwolnieni przez Kościół od wszelkiego grzechu, mogli składać dziękczynienie w oczyszczonym sercu. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Wszyscy:

Amen.

INDYWIDUALNA SPOWIEDŹ I ROZGRZESZENIE

56. Teraz penitenci podchodzą do kapłanów. W czasie spowiedzi pozostali, którzy się właśnie nie spowiadają, śpiewają stosowne pieśni. Każdy z osobna wyznaje swoje grzechy i po przyjęciu pokuty sakramentalnej otrzymuje rozgrzeszenie. Gdy penitent wyzna grzechy, kapłan w razie potrzeby udziela mu upomnienia i zachęty. Następnie opuściwszy wszystko, co zwykło się czynić przy pojednaniu jednego penitenta, kapłan wyciąga prawą rękę w kierunku penitenta i udziela mu rozgrzeszenia mówiąc:

Bóg, Ojciec miłosierdzia,
który pojednał świat ze sobą
przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna
i zesłał Ducha Świętego na odpuszczenie grzechów,
niech ci udzieli przebaczenia i pokoju
przez posługę Kościoła.

I JA ODPUSZCZAM TOBIE GRZECHY
W IMIĘ OJCA I SYNA, ✠ I DUCHA ŚWIĘTEGO.

Penitent odpowiada:

Amen.

UWIELBIENIE BOGA ZA JEGO MIŁOSIERDZIE

57. Po spowiedzi wszystkich penitentów kapłan, który przewodniczy obrzędowi, otoczony przez pozostałych kapłanów, wzywa do dziękczynnej modlitwy i zachęca do dobrych uczynków, przez które uwidacznia się łaska pokuty tak w życiu jednostek, jak i całej społeczności.

KOŃCOWA MODLITWA DZIEKCZYNNA

58. Następnie kapłan kończy obrzęd Anaforą dziękczynną:

K. Pan z wami.

W. I z duchem Twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe, * Godne to i sprawiedliwe.

- K.** Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne * składać Tobie dzięki zawsze i na każdym miejscu, wszechmogący i miłosierny Boże, * który w sposób cudowny stworzyłeś człowieka * i jeszcze cudowniej go odkupiłeś; * Ty nie opuszczasz grzesznika, ale go szukasz z ojcowską miłością. * Ty w męce Twego Syna zwyciężyłeś grzech i śmierć, * a w Jego zmartwychwstaniu przywróciłeś nam życie. * Tyś wlał do naszych serc Ducha Świętego, * by uczynić nas Twoimi synami i dziedzicami. * Ty nas zawsze odnawiasz przez sakramenty zbawienia.
- K.** Abyśmy, uwolnieni z niewoli grzechu, * zostali przemienieni na podobieństwo Twojego Syna.
- W.** Abyśmy, uwolnieni z niewoli grzechu, * zostali przemienieni na podobieństwo Twojego Syna.
- K.** Błogosławimy, uwielbiamy Cię, Panie, * w jedności z całym Kościołem, za te cuda Twojego miłosierdzia * śpiewamy, śpiewamy, hymn Twojej chwały.
- W.** Święty, święty, święty, * święty, święty, święty. * Święty, święty, święty, * święty, święty, święty.
- Kt.** Niebiosa i ziemia * są wypełnione, są wypełnione Tobą.
- W.** Hosanna, hosanna, hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna, na niebie wysokim! * Hosanna, hosanna, hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna, na niebie wysokim!

ZNAK POKOJU

Kapłan rozkładając i składając ręce, mówi:

Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

Lud odpowiada:

I z duchem twoim.

Następnie diakon lub kapłan mówi:

Przekażcie sobie znak pokoju.

Wszyscy według miejscowego zwyczaju okazują sobie wzajemnie pokój i miłość.

OBRZĘD KOŃCOWY

59. Kapłan błogosławi wszystkich mówiąc:

K. Pan niech kieruje waszymi sercami w miłości Bożej i cierpliwości Chrystusa.

W. Amen.

K. Abyście mogli rozwijać nowe życie i podobać się we wszystkim Bogu.

W. Amen.

K. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty.

W. Amen.

60. Diakon lub inny posługujący, albo sam kapłan odsyła zgromadzenie:

Pan odpuścił wam grzechy. Idźcie w pokój.

Wszyscy:

Bogu niech będą dzięki.

Po Liturgii Pojednania następuje Agapa.

OBRZĘDY MSZY ŚWIĘTEJ Z LUDEM

OBRZĘDY WSTĘPNE

AKT POKUTY

FORMA PIERWSZA

Kapłan wzywa wiernych do pokuty:

Uznajmy przed Bogiem, że jesteśmy grzeszni, abyśmy mogli z czystym sercem złożyć Najświętszą Ofiarę.

Kapłan może się posłużyć innymi słowami.

Po krótkim milczeniu wszyscy razem odmawiają wyznanie grzechów:

Spowiadam się Bogu wszechmogącemu * i wam, bracia i siostry, * że bardzo zgrzeszyłem * myślą, mową, uczynkiem, i zaniedbaniem:

Bijąc się w piersi mówią:

moja wina, moja wina, moja bardzo wielka wina.

Dalej mówią:

Przeto błagam Najświętszą Maryję, zawsze Dziewicę, * wszystkich Aniołów i Świętych, * i was, bracia i siostry, * o modlitwę za mnie * do Pana Boga naszego.

Kapłan prosi o odpuszczenie grzechów:

Niech się zmiłuje nad nami Bóg wszechmogący * i odpuściwszy nam grzechy * doprowadzi nas do życia wiecznego.

Lud odpowiada:

Amen.

WEZWANIA DO CHRYSZTUSA PANA

Następują wezwania do Chrystusa, jeśli nie użyto trzeciej lub czwartej formy aktu pokuty:

K. Panie, zmiłuj się nad nami.

W. Panie, zmiłuj się nad nami.

K. Chryste, zmiłuj się nad nami.

W. Chryste, zmiłuj się nad nami.

K. Panie, zmiłuj się nad nami.

W. Panie, zmiłuj się nad nami.

K. Kyrie, eleison.

W. Kyrie, eleison.

K. Christe, eleison.

W. Christe, eleison.

K. Kyrie, eleison.

W. Kyrie, eleison.

Albo:

HYMN

Jeżeli jest to przewidziane, śpiewa się lub odmawia hymn Chwała na wysokości Bogu. Hymn może rozpocząć kapłan albo śpiewacy, albo wszyscy obecni.

Chwała na wysokości Bogu, * a na ziemi pokój ludziom dobrej woli. * Chwalimy Cię. * Błogosławimy Cię. * Wielbimy Cię. * Wysławiamy Cię. * Dzięki Ci składamy, * bo wielka jest chwała Twoja. * Panie Boże, Królu nieba, * Boże Ojciec wszechmogący. * Panie, Synu Jednorodzony, * Jezu Chryste. * Panie Boże, Baranku Boży, Synu Ojca. * Który gładzisz grzechy świata, * zmiłuj się nad nami. * Który gładzisz grzechy świata, * przyjm błaganie nasze. * Który siedzisz po prawicy Ojca, * zmiłuj się nad nami. * Albowiem tylko Tyś jest święty * Tylko Tyś jest Panem. * Tylko Tyś Najwyższy, Jezu Chryste. * Z Duchem Świętym w chwale Boga Ojca. * Amen.

KOLEKTA

Po skończeniu hymnu kapłan ze złożonymi rękami mówi:

Módlmy się.

Wszyscy razem z kapłanem modlą się przez pewien czas w milczeniu. Potem kapłan z rozłożonymi rękami odmawia modlitwę. Po jej ukończeniu lud odpowiada:

Amen.

**PO MODLITWIE POWSZECHNEJ,
PRZED PRZYGOTOWANIEM DARÓW**

OBRZĘD ZNAKU POKOJU

Na zakończenie modlitwy powszechnej, przed przygotowaniem darów, wypada obrzęd znaku pokoju zgodnie ze Statutem Drogi Neokatechumenalnej Art. 13 §3 oraz zgodą Świętej Kongregacji do spraw Kultu Bożego Stolicy Apostolskiej.

Kapłan rozkładając i składając ręce, mówi:

Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

Lud odpowiada:

I z duchem twoim.

Następnie, jeżeli okoliczności za tym przemawiają, diakon lub kapłan mówi:

Przekażcie sobie znak pokoju.

Wszyscy według miejscowego zwyczaju okazują sobie wzajemnie pokój i miłość; kapłan przekazuje znak pokoju diakonowi lub ministrantowi.

DRUGA MODLITWA EUCHARYSTYCZNA

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy Tobie, Ojczyźnie święty, * zawsze i wszędzie składali dziękczynienie * przez umiłowanego Syna Twojego, Jezusa Chrystusa. On jest Słowem Twoim, * przez które wszystko stworzyłeś. * Jego nam zesłałeś jako Zbawiciela i Odkupiciela, * który stał się człowiekiem za sprawą Ducha Świętego * i narodził się z Dziewicy. * On spełniając Twoją wolę, * nabył dla Ciebie lud święty, * gdy wyciągnął swoje ręce na krzyżu, * aby śmierć pokonać i objawić moc Zmartwychwstania.

Dlatego z Aniołami i wszystkimi Świętymi * głosimy Twoją chwałę, razem z nimi wołając: Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi:

GC Zaprawdę, święty jesteś, Boże, * źródło wszelkiej świętości.

WSPOMNIENIE TAJEMNICY DNIA

W NIEDZIELE

Odmawia się w niedziele, w które nie wypada inne wspomnienie.

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy pierwszy dzień tygodnia, * w którym Jezus Chrystus zmartwychwstał * i zesłał na Apostołów Ducha Świętego. * Przez Chrystusa prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA PAŃSKIEGO I PRZEZ OKTAWĘ

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy (świętą noc) święty dzień, * (w której) w którym Najświętsza Maryja Dziewica wydała na świat Zbawiciela. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W UROCZYSTOŚĆ OBJAWIENIA PAŃSKIEGO

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy święty dzień, * w którym Twój Syn Jednorodzony * równy Tobie w wiecznej chwale, * ukazał się nam jako prawdziwy człowiek. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W CZASIE MSZY WIECZERZY PAŃSKIEJ

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy święty dzień, * w którym nasz Pan, Jezus Chrystus, został za nas wydany. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

OD MSZY WIGILII PASCHALNEJ DO 2 NIEDZIELI WIELKANOCNEJ

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy (świętą noc) święty dzień, * Zmartwychwstania naszego Pana Jezusa Chrystusa. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWSTĄPIENIA PAŃSKIEGO

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy święty dzień, * w którym nasz Pan, Twój Syn Jednorodzony, * wyniósł do chwały po Twojej prawicy * zjednoczoną ze sobą ludzką naturę. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W NIEDZIELĘ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy święty dzień Pięćdziesiątnicy * w którym Duch Święty zstąpił na Apostołów * pod postacią ognistych języków. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W ŚWIĘTO OFIAROWANIA PAŃSKIEGO

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy dzień, * w którym Twój Syn Jednorodzony, Światłość ze Światłości, * został przedstawiony w świątyni. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W UROCZYSTOŚĆ ZWIASTOWANIA PAŃSKIEGO

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy dzień, * w którym Twój Syn Jednorodzony przyjął ciało z Maryi Dziewicy * i stał się człowiekiem. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W ŚWIĘTO PRZEMIENIENIA PAŃSKIEGO

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy dzień, * w którym objawiłeś chwałę Twojego Syna, Jezusa Chrystusa. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W ROCZNICĘ KONSEKRACJI WŁASNEGO KOŚCIOŁA

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy dzień poświęcenia tej świątyni, * w którym przyjąłeś ją na własność * i napełniłeś swoją obecnością * i napełniłeś swoją obecnością. * Przez Jezusa Chrystusa, Arcykapłana dóbr przyszłych, * prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W UROCZYSTOŚĆ NARODZENIA ŚW. JANA CHRZCICIELA

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy dzień * narodzenia świętego Jana Chrzciciela, * który przygotował drogę Twojemu Synowi, Jezusowi Chrystusowi. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W UROCZYSTOŚĆ WNIEBOWZIECIA NMP

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy dzień, * w którym została wzięta do nieba Niepokalana Dziewica, Matka Twojego Syna Jezusa Chrystusa. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W UROCZYSTOŚĆ WSZYSTKICH ŚWIĘTYCH

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy dzień, * poświęcony pamięci wszystkich Świętych, * którzy w życiu doczesnym naśladowali Chrystusa * i po śmierci otrzymali udział w Jego chwale. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

W UROCZYSTOŚĆ NIEPOKALANEGO POCZĘCIA NMP

Dlatego stajemy przed Tobą * i zjednoczeni z całym Kościołem, * uroczyście obchodzimy dzień, * w którym została poczęta bez grzechu pierworodnego * Najświętsza Maryja Panna, wybrana na Matkę Jezusa Chrystusa. * Przez Niego prosimy Ciebie, wszechmogący Boże:

Kapłan składa ręce i trzymając je nad wyciągnięte nad darami, mówi:

WK Uświęć te dary * mocą Twojego Ducha

Skląda ręce i robi jeden znak krzyża nad chlebem i kielichem, mówiąc:

aby stały się dla nas Ciałem ✠ i Krwią * naszego Pana Jezusa Chrystusa.

Skląda ręce.

W formułach, które następują, słowa Chrystusa należy wymawiać starannie i wyraźnie, bo tego wymaga ich znaczenie.

On to, gdy dobrowolnie wydał się na mękę,

Bierze chleb, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął chleb i dzięki Tobie składając, * łamał i rozdawał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla.

Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy:

To jest bowiem Ciało moje,
które za was będzie wydane.

Ukazuje ludowi konsekrowaną hostię, składa ją na patenie i przykłęka.

Następnie mówi:

Podobnie po wieczerzy

Bierze kielich, unosi go nieco nad ołtarzem i mówi:

wziął kielich * i ponownie dzięki Tobie składając, * podał swoim uczniom, mówiąc:

lekko się pochyla

Bierzcie i pijcie z niego wszyscy:
To jest bowiem kielich Krwi mojej
nowego i wiecznego przymierza,
która za was i za wielu będzie wylana
na odpuszczenie grzechów.
To czyńcie na moją pamiątkę.

Ukazuje ludowi kielich, stawia go na korporale i przyklęka.

Następnie rozpoczyna jedną z aklamacji:

AKLAMACJA PIERWSZA

GC Oto wielka tajemnica wiary.

Lud odpowiada:

Głosimy śmierć Twoją, Panie Jezu, * wyznajemy Twoje zmar-
twychwstanie * i oczekujemy Twego przyjścia w chwale.

AKLAMACJA DRUGA

GC Wielka jest tajemnica naszej wiary.

Lud odpowiada:

Ile razy ten chleb spożywamy * i pijemy z tego kielicha * głosimy
śmierć Twoją, Panie, * oczekując Twego przyjścia w chwale.

AKLAMACJA TRZECIA

GC Uwielbiamy tajemnicę wiary.

Lud odpowiada:

Panie, Ty nas wybawiłeś * przez krzyż i zmartwychwstanie swo-
je, * Ty jesteś Zbawicielem świata.

AKLAMACJA CZWARTA

GC Tajemnica wiary.

Lud odpowiada:

Chrystus umarł, Chrystus zmartwychwstał, Chrystus powróci.

Następnie z rozłożonymi rękami kapłan mówi:

- GC** Wspominając śmierć i zmartwychwstanie Twojego Syna, * ofiarujemy Tobie, Boże, Chleb życia i Kielich zbawienia * i dziękujemy, że nas wybrałeś, * abyśmy stali przed Tobą i Tobie służyli. Pokornie błagamy, * aby Duch Święty zjednoczył nas wszystkich, * przyjmujących Ciało i Krew Chrystusa.
- 1K** Pamiętaj, Boże, o Twoim Kościele na całej ziemi. * Spraw, aby lud Twój wzrastał w miłości * razem z naszym Papieżem **N.**, * naszym Biskupem **N.** □ oraz całym duchowieństwem.

OD MSZY WIGILII PASCHALNEJ DO 2. NIEDZIELI WIELKANOCNEJ

Pamiętaj, Boże, o tych, * których odrodziłeś z wody i Ducha Świętego, * udzielając im odpuszczenia wszystkich grzechów.

W MSZY PRZY UDZIELANIU CHRZTU

Pamiętaj, Boże, o nowo ochrzczonych, * którzy dzisiaj przez chrzest (i bierzmowanie) * zostali włączeni do Twojego ludu * aby z wiarą i odwagą * szli za Twoim Synem, Jezusem Chrystusem.

W MSZY PRZY UDZIELANIU BIERZMOWANIA

Pamiętaj, Boże, o tych, * których odrodziłeś przez chrzest * i umocniłeś darem Ducha Świętego, * i zachowaj w nich swoją łaskę.

W MSZY ZA NOWOŻEŃCÓW

Pamiętaj, Boże, o nowożeńcach **N.** i **N.** * Ty doprowadziłeś ich do dnia zaślubin, * (pozwól im cieszyć się upragnionym potomstwem i) * w swojej dobroci obdarz ich długim życiem.

W Mszach ofiarowanych za zmarłych można dodać:

2K Pamiętaj o Twoim słudze **N.**, którego * (Twojej służebnicy **N.**, którą) * (dzisiaj) z tego świata wezwałeś do siebie. * Spraw, aby ten, który (ta, która) przez chrzest * został(a) włączony (włączona) w śmierć Twojego Syna, * miał(a) również udział w Jego zmartwychwstaniu.

2K Pamiętaj także o naszych zmarłych braciach i siostrach, * którzy zasnęli z nadzieją zmartwychwstania, * i o wszystkich, którzy w twojej łasce odeszli z tego świata. * Dopuść ich do oglądania Twojej światłości. * Prosimy Cię, zmiłuj się nad nami wszystkimi * i daj nam udział w życiu wiecznym * z Najświętszą Bogurodzicą Dziewicą Maryją, ze świętym Józefem, Jej oblubieńcem * ze świętymi Apostołami, * (ze świętym **N.**)

Wymienia się imię świętego z dnia lub patrona.

i wszystkimi świętymi, * którzy w ciągu wieków podobali się Tobie, * abyśmy z nimi wychwalali Ciebie

Składa ręce

przez Twojego Syna, Jezusa Chrystusa.

Kapłan bierze patenę z hostią i kielich i, podnosząc je, mówi:

WK Przez Chrystusa, z Chrystusem i w Chrystusie, * Tobie, Boże, Ojczy wszechmogący, * w jedności Ducha Świętego, * wszelka cześć i chwała, * przez wszystkie wieki wieków.

Lud odpowiada:

Amen.

Gdy lud odpowie: Amen, kapłan stawia patenę i kielich na ołtarzu.

OBRZĘDY KOMUNII

Kapłan ze złożonymi rękami mówi:

Pouczeni przez Zbawiciela i posłuszni Jego słowom, ośmielamy się mówić:

INNE WPROWADZENIA DO WYBORU

W ADWENCIE

Bóg nas tak umiłował, że zesłał nam swojego Syna, jako Zbawiciela, dlatego ośmielamy się mówić:

W OKRESIE NARODZENIA PAŃSKIEGO

Syn Boży stał się człowiekiem, abyśmy mogli stać się dziećmi Bożymi, dlatego, pełni wdzięczności, ośmielamy się mówić:

W WIELKIM POŚCIE

Prośmy Ojca niebieskiego, aby odpuścił nam grzechy i zachował nas od złego:

W OKRESIE ZWYKŁYM

Módlmy się do Ojca niebieskiego, jak nas nauczył Jezus Chrystus:

Albo:

Otrzymaliśmy Ducha Świętego, który nas uczynił dziećmi Bożymi, dlatego ośmielamy się mówić:

PRZY CHRZCIE DZIECI

Nowo ochrzczone dzieci będą Pana Boga nazywać Ojcem. W ich imieniu módlmy się tak, jak nas nauczył Pan Jezus:

Kapłan rozkłada ręce i razem z ludem mówi dalej:

Ojcze nasz, któryś jest w niebie: * święć się imię Twoje, * przyjdź Królestwo Twoje, * bądź wola Twoja jako w niebie, tak i na ziemi. * Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj. * I odpuść nam nasze winy, * jako i my odpuszczamy naszym winowajcom. * I nie wódź nas na pokuszenie, * ale nas zbaw ode złego.

Z rozłożonymi rękami kapłan mówi dalej:

Wybaw nas, Panie, od zła wszelkiego * i obdarz nasze czasy pokojem. * Wspomóż nas w swoim miłosierdziu, * abyśmy zawsze wolni od grzechu * i bezpieczni od wszelkiego zamętu, * pełni nadziei oczekiwali * przyjścia naszego Zbawiciela, Jezusa Chrystusa.

Kapłan składa ręce. Lud kończy modlitwę odpowiadając:

Bo Twoje jest królestwo i potęga, i chwała na wieki.

Kapłan z rozłożonymi rękami mówi głośno:

Panie Jezu Chryste, * Ty powiedziałeś swoim Apostołom: * Pokój wam zostawiam, pokój mój wam daję. ◆

Wstęp modlitwy można dostosować do okresu liturgicznego:

W OKRESIE NARODZENIA PAŃSKIEGO

Panie Jezu Chryste, * przy Twoim narodzeniu * Aniołowie zwiastowali ziemi pokój. ◆

W OKRESIE WIELKIEGO POSTU

Panie Jezu Chryste, * przez Twoją śmierć na krzyżu * Bóg Ojciec wprowadził pokój między niebem i ziemią. ◆

W OKRESIE WIELKANOCNYM

Panie Jezu Chryste, * w dniu zmartwychwstania pozdrowiłeś uczniów słowami: * Pokój wam. ◆

W UROCZYSTOŚĆ ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO

Panie Jezu Chryste, * Ty zesłałeś Ducha Świętego, * aby obdarzyć Kościół jednością i pokojem. ◆

◆ Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, * lecz na wiarę swojego Kościoła * i zgodnie z Twoją wolą * napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności.

Składa ręce.

Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Lud odpowiada:

Amen.

NIEDZIELA WIELKANOCNA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO: WIGILIA PASCHALNA W WIELKĄ NOC

Obrzęd przyjęcia dzieci	24
Część pierwsza: Liturgia Światła	26
Część druga: Liturgia Słowa	35
Część trzecia: Liturgia Chrzcielna	53
Część czwarta: Liturgia Eucharystyczna	68

1. Zgodnie z bardzo dawną tradycją ta noc powinna być czuwaniem na cześć Pana (Wj 12, 42). Wierni, posłuszni upomnieniu Ewangelii (Łk 12, 35nn), trzymając w rękach zapalone świece, powinni być podobni do ludzi, którzy oczekują swego Pana, aby, gdy powróci, zastał ich czuwających i zaprosił ich do swego stołu.
2. Wigilia tej nocy ma następujący układ: po krótkim obrzędzie światła (jest to pierwsza część Wigilii) Kościół święty rozważa wielkie dzieła, jakich Pan Bóg dokonał od początku dla swego ludu, oraz wyraża ufność w słowo i obietnice Boże (część druga czyli liturgia słowa); następnie, gdy zbliża się dzień Zmartwychwstania, Kościół wraz ze swymi nowymi członkami, odrodzonymi w chrzcie (część trzecia), zostaje zaproszony do stołu, który Pan przygotował swojemu ludowi przez swoją śmierć i zmartwychwstanie (część czwarta).
3. Wszystkie obrzędy Wigilii Paschalnej odbywają się w nocy: nie wolno ich rozpocząć, zanim nie zapadnie noc, a należy je zakończyć przed świtem niedzieli.
4. Msza św. tej nocy, choćby ją sprawowano przed północą, jest Mszą paschalną Niedzieli Zmartwychwstania. Kto uczestniczy w tej Mszy św., może powtórnie przyjąć Komunię św. podczas Mszy sprawowanej w dniu Paschy w Niedzielę Zmartwychwstania.
5. Kapłan, który celebruje lub koncelebrować Mszę nocną, może celebrować lub koncelebrować Mszę św. w Niedzielę Zmartwychwstania.
6. Kapłan i diakon ubierają się w szaty mszalne koloru białego. Należy przygotować świece dla uczestników Wigilii.

OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECI

Obrzęd Chrztu wzięty jest z Rytuału: Chrzest wielu dzieci w czasie Mszy świętej (nr 107–118).

107. O ile to możliwe, chrztu udziela się w niedzielę, ponieważ Kościół obchodzi wtedy Misterium Paschalne. Wszystkie dzieci urodzone w ostatnim czasie powinno się chrzcić wspólnie, w obecności i przy czynnym udziale wiernych, przynajmniej krewnych, bliskich i znajomych.

108. Ojciec i matka razem z chrzestnymi powinni przedstawić dziecko Kościołowi celem udzielenia chrztu.

109. Jeżeli przy chrzcie większej liczby dzieci jest obecnych kilku kapłanów lub diakonów, mogą oni pomagać głównemu szafarzowi w spełnianiu niektórych obrzędów. Zaznaczono to we właściwym miejscu.

110. Jeżeli udziela się chrztu w czasie Mszy niedzielnej, odprawia się Mszę z dnia. W niedzielę Okresu Narodzenia Pańskiego i Okresu Zwykłego można użyć formularza Mszy przy udzielaniu chrztu dzieciom.

111. Opuszcza się powitanie wiernych i akt pokuty. Kapłan ubrany w szaty mszalne udaje się razem z asystą do drzwi kościoła lub do tego miejsca, gdzie są zgromadzeni rodzice i chrzestni z dziećmi do chrztu. W tym czasie lud śpiewa odpowiednią pieśń.

112. Celebrans wita obecnych, zwłaszcza rodziców i chrzestnych, wspominając w krótkich słowach o radości, z jaką przyjęli dzieci: są one darem Boga, który jest źródłem wszelkiego życia i który teraz chce obdarzyć te dzieci swoim życiem łaski.

113. Celebrans pyta najpierw rodziców każdego dziecka:

Drodzy rodzice, jakie imię wybraliście dla swojego dziecka?

Rodzice: N.

O co prosicie Kościół Boży dla N.?

Rodzice: O chrzest.

W powyższym dialogu celebrans może użyć innych słów. Na drugie pytanie rodzice mogą odpowiedzieć innymi słowami, np: O wiarę lub: O łaskę Chrystusa, lub: O przyjęcie do Kościoła, lub: O życie wieczne.

114. Jeżeli jest większa liczba dzieci do chrztu, celebrans pyta o imię dziecka jednocześnie wszystkich rodziców, a każda rodzina odpowiada kolejno. Drugie pytanie można skierować w liczbie mnogiej do wszystkich razem.

Drodzy rodzice, jakie imię wybraliście dla swojego dziecka?

Rodzice: N., N.

O co prosicie Kościół Boży dla swoich dzieci?

Rodzice: O chrzest.

115. **Wtedy celebrans zwraca się do rodziców tymi lub podobnymi słowami:**

Drodzy rodzice, prosząc o chrzest dla swoich dzieci, przyjmujecie na siebie obowiązek wychowania ich w wierze, aby zachowując Boże przykazania, miłowały Boga i bliźniego, jak nas nauczył Jezus Chrystus. Czy jesteście świadomi tego obowiązku?

Rodzice: Tak **albo:** Jesteśmy tego świadomi.

Odpowiedź tę dają poszczególne rodziny; jeżeli jest większa liczba dzieci do chrztu, wszystkie rodziny mogą odpowiedzieć równocześnie.

116. **Następnie zwracając się do chrzestnych, celebrans pyta ich w ten lub podobny sposób:**

A wy, drodzy chrzestni, czy jesteście gotowi pomagać rodzicom tych dzieci w wypełnianiu ich obowiązku?

Chrzestni odpowiadają wspólnie:

Jesteśmy gotowi.

117. **Celebrans mówi dalej:**

N., N. (albo: Drogie dzieci), wspólnota chrześcijańska przyjmuje was z wielką radością. W imieniu tej wspólnoty znacę was znakiem krzyża. Po mnie wy, rodzice i chrzestni, naznaczą wasze dzieci znakiem Jezusa Chrystusa, naszego Zbawiciela.

I w milczeniu kreśli znak krzyża na czole każdego dziecka. Potem czynią to rodzice i chrzestni.

118. **Celebrans zaprasza rodziców i chrzestnych, aby udali się na miejsca przewidziane dla nich przed ołtarzem.**

CZEŚĆ PIERWSZA: UROCZYSTY POCZĄTEK WIGILII CZYLI LITURGIA ŚWIATŁA

POŚWIĘCENIE OGNI A PRZYGOTOWANIE PASCHAŁU

„Wigilia Paschalna, centrum liturgii chrześcijańskiej i jej duchowość chrzcielna są natchnieniem dla całej katechezy” (Art 12. §2. Statutu Drogi). Podobnie jak inne znaki Wigilii Paschalnej, tak i znak ciemności i światła w tej liturgii powinien być traktowany bardzo poważnie. Należy zadbać o staranne wyciemnienie tak, aby w czasie oczekiwania na wprowadzenie paschału rzeczywiście nic nie było widać, niezależnie od tego, czy wcześniej będzie realizowany ryt poświęcenia ognia czy nie. Przed wygaszeniem świateł należy wszystkim uczestnikom rozdać świece, które zostaną później zapalone od paschału.

7. Wygasa się światła w kościele.

W odpowiednim miejscu poza kościołem rozpala się ognisko. Gdy lud się zgromadzi, przychodzi kapłan z posługującymi, z których jeden niesie paschał. Jeśli nie można rozpać ogniska poza kościołem, obrzęd sprawuje się jak niżej (nr 13).

8. Kapłan pozdrawia jak zwykle zgromadzony lud i wprowadza wiernych w liturgię Wigilii tymi lub podobnymi słowami:

Drodzy bracia i siostry, w tę najświętszą noc, w którą nasz Pan Jezus Chrystus, przeszedł ze śmierci do życia, Kościół wzywa swoje dzieci rozproszone po całym świecie, aby zgromadziły się na czuwanie i modlitwę. Jeśli tak będziemy obchodzić pamiętkę Paschy Pana, słuchając słowa Bożego i sprawując święte obrzędy, możemy mieć nadzieję, że otrzymamy udział w zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią i razem z Nim żyć będziemy w Bogu.

9. Następnie poświęca się ogień.

Módlmy się.

Boże, Ty przez swojego Syna udzieliłeś wiernym światła swojej chwały, poświęć ✠ ten ogień i przez te święta wielkanocne

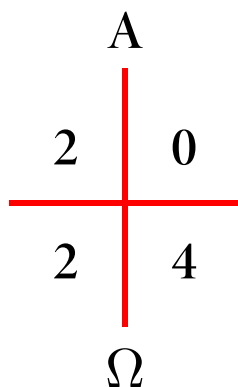
rozpal w nas tak wielkie pragnienie nieba, abyśmy z czystym sercem mogli dostąpić świąt wiekuistej światłości. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

10. Jeżeli ze względu na charakter narodu, wydaje się właściwe symbolami podkreślić godność i znaczenie paschału, można to zrobić w sposób niżej podany.

Można wykonać wszystkie czynności lub tylko niektóre. Konferencja Episkopatu może ustanowić inne formy bardziej dostosowane do mentalność narodu.

Po poświęceniu nowego ognia, przed kapłanem staje akolita lub ministrant, który trzyma paschał. Kapłan na paschale żłobi rylcem krzyż, nad krzyżem grecką literę Alfa, pod krzyżem literę Omega, a na czterech polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku. Jednocześnie głośno i wyraźnie mówi:

1. Chrystus wczoraj i dziś (żłobi pionowe ramię krzyża);
2. Początek i koniec (żłobi ramię poziome);
3. Alfa (żłobi nad ramieniem pionowym literę Alfa);
4. i Omega (żłobi pod ramieniem pionowym literę Omega);
5. Do Niego należy czas (żłobi pierwszą cyfrę bieżącego roku na lewym górnym polu między ramionami krzyża);
6. i wieczność (żłobi drugą cyfrę bieżącego roku na prawym górnym polu);
7. Jemu chwała i panowanie (żłobi trzecią cyfrę bieżącego roku na dolnym lewym polu);
8. przez wszystkie wieki wieków. Amen. (żłobi czwartą cyfrę bieżącego roku na dolnym prawym polu).

11. Po wyłobieniu krzyża i innych znaków, kapłan może umieścić pięć symbolicznych gwoździ, w formie krzyża, mówiąc przy tym głośno:

1.	Przez swoje święte rany				1
2.	jaśniejące chwałą				
3.	niech nas strzeże	4	2	5	
4.	i zachowuje				
5.	Chrystus Pan. Amen.				3

12. Teraz kapłan zapala paschał od nowego ognia, mówiąc głośno:

Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.

13. Jeśli ze względu na okoliczności nie można rozpalić ogniska, należy odpowiednio zmienić obrzęd poświęcenia ognia, np. można poświęcić płonący znicz. Lud gromadzi się w kościele, a kapłan z posługującymi, którzy niosą paschał, udaje się do drzwi kościoła. O ile to możliwe, lud zwraca się w stronę kapłana.

Po pozdrowieniu i wprowadzeniu w liturgię, jak w nr 8, kapłan poświęca ogień (nr 9) oraz przygotowuje paschał (nr 10–12).

PROCESJA

W oczekiwaniu na znak rozproszenia ciemności przez Światło Chrystusa, wspólnoty pozostają w zupełnie ciemności na procesyjne wprowadzenie paschału. Dlatego procesja zwykle składa się z Celebransa i ewentualnie jednego lub kilku posługujących. W takiej sytuacji procesja raczej nie jest poprzedzana turyferarzem z kadzielnicą.

14. Po zapaleniu paschału celebrans nakłada kadzidło do kadzielnicy. Następnie diakon, lub gdy go nie ma, sam celebrans, bierze w obie ręce paschał i wyrusza procesja do kościoła. Na czele idzie turyferarz z dymiącą kadzielnicą. Za nim idzie niosący paschał, potem celebrans, duchowieństwo, ministranci i lud. Wszyscy niosą świece.

Przy bramie kościoła diakon zatrzymuje się, podnosi paschał i śpiewa:

Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Celebrans zapala swoją świecę od płomienia paschału.

15. Diakon przechodzi do środka kościoła, zatrzymuje się, podnosi paschał i śpiewa po raz drugi:

Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Wszyscy zapalają świece od płomienia paschału, podając sobie światło.

16. Gdy diakon przyjdzie do ołtarza, stojąc zwrócony do ludu, śpiewa po raz trzeci:

Światło Chrystusa.

Wszyscy odpowiadają:

Bogu niech będą dzięki.

Teraz zapala się wszystkie światła w kościele.

Znakiem ukazującym drogę zbawienia jako przejście z ciemności do światła jest śpiew orędzia przy samych świecach i pozostanie w półmroku przy oświetlonym miejscu przewodniczenia, zapalając wszystkie światła dopiero na „Kantyk Mojżesza”.

ORĘDZIE WIELKANOCNE

17. Po przyjściu do ołtarza kapłan udaje się na miejsce przewodniczenia. Diakon umieszcza paschał na świeczniku stojącym pośrodku prezbiterium lub przy ambonie. Następnie można nałożyć kadzidło, jak przed Ewangelią podczas Mszy św., po czym diakon prosi kapłana o błogosławieństwo. Kapłan udziela błogosławieństwa mówiąc półgłosem:

Niech Pan będzie w sercu twoim i na twoich ustach, abyś godnie głosił Jego orędzie wielkanocne: w imię Ojca i Syna ✠ i Ducha Świętego.

Diakon odpowiada:

Amen.

Błogosławieństwo to opuszcza się, jeśli orędzie wielkanocne ma śpiewać ktoś, kto nie jest diakonem.

Jeśli używa się kadzidła, diakon, lub — gdy go nie ma — sam kapłan, okadza najpierw księgę a potem paschał i stojąc na ambonie albo przy pulpicie śpiewa orędzie wielkanocne. W tym czasie wszyscy stoją trzymając w rękach zapalone świece.

18. W razie konieczności orędzie wielkanocne może śpiewać kantor, który nie jest diakonem. Opuszcza on w dłuższej formie orędzia część tekstu, od słów: „A zatem proszę was, bracia” aż do końca wstępu, włącznie z pozdrowieniem „Pan z wami”.

19. Orędzie wielkanocne może także wykonać w formie krótszej. Kantor, który nie jest diakonem, opuszcza wtedy pozdrowienie „Pan z wami”.

ORĘDZIE WIELKANOCNE — WERSJA NEOKATECHUMENALNA

Podczas Liturgii Paschalnej Wspólnot Drogi Neokatechumenalnej śpiewa się za-
zwyczaj na melodię pochodzącą od Inicjatorów Drogi tekst Orędzia Wielkanoc-
nego następujący, nieco inaczej zredagowany, aby pasował do melodii:

- D.** Niech się cieszą zastępy aniołów w niebie. * Niech się cie-
szy zgromadzenie niebieskie, * a hymn pochwalny niech
przywita tryumf Pana Zmartwychwstałego! * Niech się cie-
szy ziemia zanurzona w nowym świetle. * Wspaniały blask
Króla zwyciężył ciemności, ciemności tego świata!
- W.** Wspaniały blask Króla zwyciężył ciemności, ciemności te-
go świata!
- D.** Niech się cieszy Matka Kościół, jaśniejąca blaskiem * nie-
zmiernej chwały swojego Pana. * W tym zaś miejscu niech
zabrzmi jednogłosny śpiew * ludu radującego się świętem.
- K.** Pan z wami.
- W.** I z duchem twoim.
- K.** W górę serca.
- W.** Wznosimy je do Pana.
- K.** Dzięki składamy Panu, Bogu naszemu!
- W.** Godne to i sprawiedliwe, Godne to i sprawiedliwe.
- D.** Zaprawdę godne to i sprawiedliwe wyrażać śpiewem unie-
sienie ducha * i wysławiać Ojca Wszechmogącego * oraz
Jego Syna Jezusa Chrystusa, naszego Pana. * On to spłacił
za nas dług Adama Przedwiecznemu Ojcu, * a krwią swo-
ją przelaną z miłości zmazał skazujący wyrok starodawnej
winy. * Oto Święto Paschy, gdy zabija się Baranka. * Oto
właśnie ta noc, gdy uwolniłeś naszych ojców z niewoli egip-
skiej. * Oto właśnie ta noc, która nas wyrwa z ciemności
zła. * Oto właśnie ta noc, w której On zwyciężył ciemności
grzechu!

- W.** To jest ta noc, w której Chrystus skruszył więzy śmierci i z otchłani powraca zwycięski! * To jest ta noc, w której Chrystus skruszył więzy śmierci i z otchłani powraca zwycięski!
- D.** O jak przedziwna wyrozumiałość Twojej darmowej łaski, * jak niepojęta czułość Twojej miłości: * by wyzwolić niewolnika, poświęciłeś Syna! * Bez grzechu Adama Chrystus by nas nie odkupił!
- W.** Szczęśliwa wino, skoro ją zgładził tak wielki Odkupiciel, szczęśliwa wino! * Szczęśliwa wino, skoro ją zgładził tak wielki Odkupiciel, szczęśliwa wino!
- D.** O nocy, zaiste błogosławiona, * któraś poznała godzinę zmartwychwstania Chrystusa! * O nocy, zaiste błogosławiona, * któraś ograbiła Egipcjan, by wzbogacić Izraela! * O nocy, która zło zwyciężasz, obmywasz winy! * O nocy, naprawdę chwalebna, która łączysz człowieka z jego Bogiem!
- W.** To jest ta noc, w której Chrystus skruszył więzy śmierci i z otchłani powraca zwycięski! * To jest ta noc, w której Chrystus skruszył więzy śmierci i z otchłani powraca zwycięski!
- D.** W tę noc pełną łaski przyjmij Ojczy Świdy ofiarę pochwalną, * którą Kościół Tobie składa rękami Twoich sług, * w uroczystej liturgii paschalnej świcy, znaku nowego światła. * Prosimy Cię, o Panie, * aby ta świeca ofiarowana na cześć Twojego Imienia rozblęśła światłem. * Niech się wzniesie do Ciebie jako woń przyjemna, * niechaj się złączy z gwiazdami nieba. * Niech ją znajdzie zapaloną gwiazda poranna, * ta gwiazda, która nie zna zachodu. * Chrystus, Twój Syn, powstały z martwych, * jaśnieje swoim pogodnym światłem!
- W.** Amen, amen, amen! * Amen, amen, amen!

Jeśli zdecydowano nie śpiewać orędzia wielkanocnego na melodię neokatechumenalną, wypada użyć tekstu poniżej:

ORĘDZIE WIELKANOCNE

Weselcie się już, zastępy Aniołów, w niebie: weselcie się, służy Boga. Niechaj zabrzmiały dzwony głoszące zbawienie, gdy Król tak wielki odnosi zwycięstwo. Raduj się, ziemio, opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla wieków, poczuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywa! Zdobny blaskiem takiej światłości, raduj się, Kościele święty, Matko nasza! Ta zaś świątynia niechaj zabrzmie potężnym śpiewem całego ludu. A zatem proszę was, bracia najmilszy, którzy stoicie tutaj, podziwiając jasność tego świętego płomienia, byście razem ze mną wzywali miłosierdzia wszechmogącego Boga. Niech Ten, który bez moich zasług raczył mnie uczynić swoim sługą, zechce mnie napęlić światłem swojej jasności i pozwoli godnie wyśpiewać pochwałę tej świecy.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, abyśmy z całego serca i z całej duszy śpiewem wysławiali niewidzialnego Boga, Ojca Wszechmogącego oraz Jednorodzonego Syna Jego, Jezusa Chrystusa, naszego Pana, który Ojcu przedwiecznemu spłacił za nas dług Adama i krwią serdeczną zmazał dłużny zapis starodawnej winy. Oto są bowiem święta paschalne, w czasie

których zabija się prawdziwego Baranka, a Jego krew poświęca domy wierzących. Jest to ta sama noc, w której niegdyś ojców naszych, synów Izraela, wywiodłeś z Egiptu i przeprowadziłeś suchą nogą przez Morze Czerwone. Jest to zatem ta noc, która światłem ognistego słupa rozproszyła ciemności grzechu, a teraz ta sama noc uwalnia wszystkich wierzących w Chrystusa na całej ziemi od zepsucia pogańskiego życia i od mroku grzechów, do łaski przywraca i gromadzi w społeczności świętych. Tej właśnie nocy Chrystus skruszywszy więzy śmierci, jako zwycięzca wyszedł z otchłani. Nic by nam przecież nie przyszło z daru życia, gdybyśmy nie zostali odkupieni. O, jak przedziwna łaskawość Twojej dobroci dla nas! O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś swego Syna. O, zaiste konieczny był grzech Adama, który został zgładzony śmiercią Chrystusa! O, szczęśliwa wino, skoro ją zgładził tak wielki Odkupiciel! O, zaiste błogosławiona noc, jedyna, która była godna poznać czas i godzinę zmartwychwstania Chrystusa. O tej to nocy napisano: a noc jako dzień zajaśnieje, oraz: noc będzie mi światłem i radością. Uświęcająca siła tej nocy oddala zbrodnie, z przewin obmywa, przywraca niewinność upadłym, a radość smutnym, rozprasza nienawiść, usposabia do zgody i ugina potęgę. W tę noc pełną łaski, przyjmij, Ojczyści, wieczną ofiarę uwielbienia, którą Ci składa Kościół święty, uroczyście ofiarując przez ręce swoich sług tę świecę, owoc pracy pszczelego roju.

Znamy już wymowę tej woskowej kolumny, którą na chwałę Boga zapalił jasny płomień. Chociaż dzieli się on użyczając światła, nie doznaje jednak uszczerbku, żywi się bowiem stru-

gami wosku, który dla utworzenia tej cennej pochodni wydała pracowita pszczoła.

O, zaiste błogosławiona noc, w której się łączy niebo z ziemią, sprawy boskie ze sprawami ludzkimi. Prosimy Cię, przeto, Panie, niech ta świeca poświęcona na chwałę Twojego imienia nieustannie płonie, aby rozproszyć mrok tej nocy. Przyjęta przez Ciebie, jako woń przyjemna, niechaj się złączy ze światłami nieba. Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nie znające zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstały, który oświeca ludzkość swoim światłem i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen, amen, amen.

CZĘŚĆ DRUGA: LITURGIA SŁOWA

Pierwsze czytanie Rdz 1—2: Stworzenie świata	36
Drugie czytanie Rdz 22: Ofiara Abrahama	39
Trzecie czytanie Wj 14—15: Przejście Izraela przez Morze Czerwone	41
Czwarte czytanie Iz 54: Trwałość przymierza	43
Piąte czytanie Iz 55: Nowe i wieczne przymierze	45
Szóste czytanie Ba 3—4: Mądrością jest księga przykazań Boga	46
Siódme czytanie Ez 36: Pokropię was czystą wodą i dam wam serce nowe	47
Ósme czytanie (epistoła) Rz 6: Nowe życie	50
Ewangelia Mt 28; Mk 16; Łk 24: Jezus Chrystus zmartwychwstał	51

20. Na tę Wigilię, która jest matką wszystkich wigilii, lekcjonarz podaje dziewięć czytań z Pisma świętego: siedem ze Starego Testamentu i dwa z Nowego (epistoła i Ewangelia).

21. Jeśli wymagają tego okoliczności, można zmniejszyć liczbę czytań ze Starego Testamentu. Należy zawsze pamiętać o tym, że czytanie słowa Bożego stanowi podstawową część Wigilii Paschalnej. Powinny więc być przynajmniej trzy czytania ze Starego Testamentu, a w przypadku nagłym przynajmniej dwa. Nigdy jednak nie wolno opuścić czytania z 14 rozdziału Księgi Wyjścia (trzecie czytanie).

22. Po zakończeniu orędzia wielkanocnego wszyscy gaszą świece i siadają. Przed rozpoczęciem czytań kapłan zwraca się do ludu w tych lub podobnych słowach:

Drodzy bracia i siostry, po uroczystym rozpoczęciu wigilii paschalnej w pokoju serca słuchajmy teraz słowa Bożego. Rozważajmy, jak to Bóg w minionych czasach wybawił swój lud i jak w końcu zesłał nam swojego Syna jako Odkupiciela. Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie dał nam nowe życie. Módlmy się, aby Pan Bóg dał nam pełny udział w paschalnym dziele zbawienia.

23. Następują czytania. Lektor udaje się na ambonę i wykonuje pierwsze czytanie. Potem psalterzysta lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren. Następnie wszyscy wstają. Kapłan mówi: Módlmy się, wszyscy przez pewien czas modlą się w ciszy. Potem kapłan odmawia kolektę.

Psalm responsoryjny można zastąpić chwilą świętego milczenia. W takim przypadku nie zachowuje się ciszy po wezwaniu Módlmy się przed kolektą.

PIERWSZE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do pierwszego czytania o stworzeniu świata. Wprowadzenia są przygotowywane i wygłaszane przez świeckich uczestników Drogi Neokatechumenalnej w zgodzie z Art. 11 §3. Statutu. Po wprowadzeniu proklamuje się lekturę pierwszego czytania w wersji dłuższej.

Rdz 1, 1—2, 2: Stworzenie świata

Czytanie z Księgi Rodzaju

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiaru wód, a Duch Boży unosił się nad wodami.

Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość. Bóg widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień pierwszy. A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj ono oddzieli jedne wody od drugich!» Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, Bóg nazwał to sklepienie niebem. I tak upłynął wieczór, a po nim poranek, dzień drugi. A potem Bóg rzekł: «Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukaze powierzchnia sucha!» A gdy tak się stało, Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg widząc, że były dobre, rzekł: «Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona». I stało się tak. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień trzeci. A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I stało się tak. Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg że były dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień czwarty. Potem Bóg rzekł: «Niechaj się zaroją wody od roju istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!» Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju pływające istoty żywe, którymi zaroily się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg widząc, że były dobre, pobłogosławił je tymi słowami: «Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody morskie, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi». I tak upłynął wieczór i poranek, dzień piąty. Potem Bóg rzekł: «Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, płazy i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!» I stało się tak. Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich płazów. I widział Bóg, że były dobre. Wreszcie Bóg rzekł:

«Uczyńmy człowieka na Nasz obraz podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad całą ziemią i nad wszelkim płazem!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i czynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym i nad wszelkim płazem». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa w powietrzu, i dla wszystkiego, co się rusza po niemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I stało się tak. A Bóg widział, że wszystko, co czynił, było bardzo dobre. I tak upłynął wieczór i poranek, dzień szósty. W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie zastępy stworzeń. A gdy Bóg ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął.

Oto słowo Boże.

WPROWADZENIE DO PIEŚNI I ŚPIEW — PO PIERWSZYM CZYTANIU

Jako responsorium zazwyczaj śpiewany jest „Kantyk Stworzeń” albo „Psalm 33: Radujcie się sprawiedliwi w Panu” do którego wygłasza się teraz wprowadzenie. W takiej sytuacji pomija się Psalm responsoryjny. W przeciwnym przypadku wypada proklamować jeden z poniższych Psalmów.

PSALM RESPONSORYJNY — PO PIERWSZYM CZYTANIU

Ps 104(103),1–2a. 5–6.10 i 12,13–14. 24 i 35c

Refren: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię

Błogosław duszo moja, Pana, *
o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
Odziany w majestat i piękno, *
światłem okryty jak płaszczem.

Umocniłeś ziemię w jej podstawach, *
nie zachwieje się na wieki wieków
Jak szatą okryłeś ją Wielką Głębią *
ponad górami stanęły wody.

Ty źródło kierujesz do strumieni, *
co pośród gór się sączą.
Nad nimi mieszka ptactwo niebieskie *
i śpiewa wśród gałęzi.

Z Twoich komnat nawadniasz góry, *
I owocem Twoich dzieł syci się ziemia.
Kazesz rosnać trawie dla bydła, *
i roślinom, by człowiekowi służyły.

Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! *
Tyś wszystko mądrze uczynił,
ziemia jest pełna Twych stworzeń. *
Błogosław, duszo moja, Pana.

Albo:

Ps 33(32), 4–5.6–7.12–13.20 i 22

Refren: Pełna jest ziemia łaskowości Pana.

Słowo Pana jest prawe, *
a każde Jego dzieło godne zaufania.
On miłuje prawo i sprawiedliwość, *
ziemia jest pełna Jego łaski.

Przez słowo Pana powstały niebiosy, *
wszystkie gwiazdy przez tchnienie ust Jego.
On morskie wody gromadzi jak w bukłaku, *
otchłanie oceanu w zbiornikach.

Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
Pan spogląda z nieba, *
widzi wszystkich ludzi.

Dusza nasza oczekuje Pana, *
On jest naszą pomocą i tarczą.
Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska *
według nadziei, jaką pokładamy w Tobie.

KOLEKTA

24. Po pierwszym czytaniu (Stworzenie świata: Rdz 1, 1—2, 2 lub 1, 1.26–31a):

Módlmy się. Wszechmogący wieczny Boże, Ty jesteś godny podziwu w swoich dziełach, † spraw, niech wszyscy przez Ciebie odkupieni zrozumieją, że wspaniałe było dzieło stworzenia świata, a jeszcze wspanialsze jest dzieło zbawienia, * które się dokonało przez wielkanocną ofiarę Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków. **W. Amen.**

Albo: (O stworzeniu człowieka):

Módlmy się. Boże, Ty w przedziwny sposób stworzyłeś człowieka i w jeszcze cudowniejszy sposób go odkupiłeś, † spraw, abyśmy siłą ducha opierali się powabom grzechu * i zasłużyli na osiągnięcie wiecznej radości. Przez Chrystusa, Pana naszego.
W. Amen.

DRUGIE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do drugiego czytania o ofierze Abrahama. Po wprowadzeniu proklamuje się lekturę drugiego czytania w wersji dłuższej.

Rdz 22, 1–18: Ofiara Abrahama

Czytanie z Księgi Rodzaju

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem», powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę». Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osiołka, zabrał ze sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narąbał drzewa do spalenia ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osiołkiem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was». Abraham zabrawszy drwa do spalenia ofiary włożył je na syna swego Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca: «Ojcze mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu», zapytał: «Oto ogień i drwa, gdzież jest jagnię na całopalenie»? Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwaj dalej. A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem sięgnął ręką po nóż, aby zabić syna swego. Ale wtedy anioł Pana zawołał na niego z nieba: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył go w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę «Pan widzi». Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje». Po czym anioł Pana przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to, iż nie oszczędziłeś syna swego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu

morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia na wzór twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu».

Oto słowo Boże.

WPROWADZENIE DO PIEŚNI I ŚPIEW — PO DRUGIM CZYTANIU

Jako responsorium zazwyczaj śpiewana jest pieśń „Akeda”, „Abraham”, Psalm 16 „Ty mi ukażesz ścieżkę życia” albo inna odpowiednia pieśń ze Śpiewnika, do której wygłasza się teraz wprowadzenie. W takiej sytuacji pomija się Psalm responsoryjny. W przeciwnym przypadku wypada proklamować poniższy Psalm.

PSALM RESPONSORYJNY — PO DRUGIM CZYTANIU

Ps 16(15) 5 i 8.9–10.11 (R: por. 1)

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem

Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.
Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.

Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,
bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.

Ty ścieżkę życia mi ukażesz, *
pełnię Twej radości
i wieczną rozkosz, *
po Twojej prawicy.

KOLEKTA

25. **Po drugim czytaniu (Ofiara Abrahama: Rdz 22, 1-18; lub 1-2.9-13.15-18):**

Módlmy się. Boże Ojcze wszystkich wierzących. Ty przez swoją łaskę pomnażasz na całym świecie liczbę przybranych dzieci, † Ty przez paschalny sakrament chrztu spełniasz obietnicę daną Twojemu słudze Abrahamowi i czynisz go ojcem wszystkich narodów, * daj Twojemu ludowi godnie odpowiedzieć na łaskę powołania. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

TRZECIE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje jedno wspólne wprowadzenie do trzeciego czytania o przejściu Izraela przez Morze Czerwone oraz do pieśni, która jest kontynuacją czytania. Po wprowadzeniu proklamuje się trzecie czytanie i bez przerw przechodzi się do śpiewu.

Wj 14, 15—15, 1: Przejście Izraela przez Morze Czerwone

Czytanie z Księgi Wyjścia.

Pan rzekł do Mojżesza: «Czemu głośno wołasz do Mnie? Powiedz synom Izraela, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą laskę i wyciągnij rękę nad morzem i rozdziel je na dwoje, a wejdą synowie Izraela w środek na suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan, że pójdą za nimi. Wtedy okażę moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażę moją potęgę wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że Ja jestem Pan». Anioł Boży, który szedł na przedzie wojsk izraelskich, zmienił miejsce i szedł na ich tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i zajął ich tyły, stając między wojskiem egipskim a wojskiem izraelskimi. I tam był obłok ciemnością, tu zaś oświecał noc. I nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc. Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wtedy gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a synowie Izraela szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, jego rydwany i jeźdźcy ciągnęli za nimi w środek morza. O świcie spojrział Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami». A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie uciekając bieгли naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w pośrodku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, które weszło w morze ścigając synów Izraela. Nie ocalał z nich ani jeden. Synowie zaś Izraela szli po suchym dnie morskim, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici widzieli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i synowie Izraela razem z nim śpiewali taką pieśń ku czci Pana.

Nie mówi się: Oto słowo Boże.

ŚPIEW — PO TRZECIM CZYTANIU

Zwykle śpiewany jest „Kantyk Mojżesza” Wj 15, 1–18 na melodię ze Śpiewnika. W przeciwnym przypadku wypada proklamować poniższą pieśń.

PSALM RESPONSORYJNY — PO TRZECIM CZYTANIU

Wj 15, 1.2.4–5.17ab–18 (R: por. 1a)

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał

Będę śpiewał na cześć Pana, *
który wspaniale swą potęgę okazał,
gdy konia i jeźdźca *
pogrążył w morskiej przepaści.

Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, *
Jemu zawdzięczam moje ocalenie.
On Bogiem moim, uwielbiać Go będę; *
On Bogiem ojca mego, będę Go wywyższał.

Rzucił w morze rydwany faraona i jego wojsko. *
Wybrani wodzowie jego zginęli w Morzu Czerwonym.
Przepaści ich ogarnęły, *
Jak głaz runęli w głębinę.

Wyprowadziłeś lud swój
i osadziłeś na górze Twego dziedzictwa, *
w miejscu, które uczyniłeś swym mieszkaniem.
Pan Bóg jest Królem *
na zawsze, na wieki.

ECHO SŁOWA I HOMILIA I

Po trzech pierwszych czytaniach w zgodzie z Art. 11. §2 Statutu tutaj wypada echo słowa, w którym „przed homilią, Prezbiter zaprasza chętnych spośród obecnych, aby krótko wyrazili, co proklamowane Słowo powiedziało w odniesieniu do ich życia.” Następnie Prezbiter „kontynuuje głoszenie Słowa, interpretując je zgodnie z Magisterium i aktualizując je w «dziś» drogi wiary neokatechumenów.”

KOLEKTA

26. Po trzecim czytaniu (Przejście przez Morze Czerwone: Wj 14,15—15,1):

Módlmy się. Boże, także w obecnych czasach jaśnieją Twoje dawne cuda: † niegdyś swoją mocą wybawiłeś jeden naród od prześladowań faraona i przeprowadziłeś go przez Morze Czerwone, obecnie przez wodę chrztu prowadzisz wszystkie narody do zbawienia, * spraw, aby cała ludzkość weszła do liczby synów

Abrahama i dostąpiła godności ludu wybranego. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

Albo:

Módlmy się. Boże, ty w świetle Nowego Testamentu objawiłeś znaczenie cudownych wydarzeń dawnych czasów: † Morze Czerwone jest znakiem źródła chrztu świętego, a naród wyprowadzony z niewoli zapowiedzią tajemnicy ludu chrześcijańskiego; * spraw, aby wszystkie ludy przez wiarę osiągnęły udział w godności narodu wybranego i odrodziły się w Duchu Świętym. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

CZWARTE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do czwartego czytania o trwałości przymierza. Po wprowadzeniu proklamuje się lekturę czwartego czytania.

Iz 54, 4a.5–14: Trwałość przymierza

Czytanie z Księgi Proroka Izajasza

Nie lękaj się, Jerozolimo, bo małżonkiem ci jest twój Stworzyciel, któremu na imię: Pan Zastępów; Odkupicielem twoim Święty Izraela, nazywają Go Bogiem całej ziemi. Zaisie, jak niewiastę porzuconą zgębioną na duchu, wezwał cię Pan. I jakby do porzuconej żony młodości twój Bóg mówi: Na krótką chwilę porzuciłem ciebie, ale z ogromną miłością cię przygarne. W przystępie gniewu ukryłem przed tobą na krótko swe oblicze, ale w miłości wieczystej nad tobą się ulitowałem, mówi Pan, twój Odkupiciel. Dzieje się ze Mną tak, jak za dni Noego, kiedy przysiągłem, że wody Noego nie spadną już nigdy na ziemię; tak teraz przysięgam, że się nie rozjatrzę na ciebie ani cię gromić nie będę. Bo góry mogą ustąpić i pagórki się zachwiać, ale miłość moja nie odstąpi od ciebie i nie zachwieje się moje przymierze pokoju, mówi Pan, który ma litość nad tobą. O nieszczęśliwa, wichrami smagana, niepoczieszona! Oto Ja osadzę twoje kamienie na malachie i fundamenty twoje na szafirach. Uczynię blanki twych murów z rubinów, bramy twoje z górskiego kryształu, a z drogich kamieni cały obwód twych murów. Wszyscy twoi synowie będą uczniami Pana. Wielka będzie szczęśliwość twych dzieci. Będziesz mocno osadzona na sprawiedliwości. Daleka bądź od trwogi, bo nie masz się czego obawiać, i od przestachu, bo nie ma on przystępu do ciebie.

Oto słowo Boże.

WPROWADZENIE DO PIEŚNI I ŚPIEW — PO CZWARTYM CZYTANIU

Jako responsorium zazwyczaj śpiewano jedną z pieśni: „Jeruzalem”, „Jego fundamenty”, „Jerozolima” (bez Alleluja) lub „Całuj mnie” albo inna odpowiednia pieśń ze Śpiewnika. Pieśń wybierana jest podczas przygotowania. Teraz do tej pieśni wygłasza się wprowadzenie. W takiej sytuacji pomija się Psalm responsoryjny. W przeciwnym przypadku wypada proklamować poniższy Psalm.

PSALM RESPONSORYJNY — PO CZWARTYM CZYTANIU

Ps 30(29), 2 i 4.5-6a.11 i 12a i 13b (R: 2a)

Refren: Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś

Sławię Cię, Panie, bo mnie wybawiłeś *

i nie pozwoliłeś moim wrogom naśmiewać się ze mnie.

Panie, mój Boże, z krainy umarłych wywołałeś moją duszę *

i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.

Śpiewajcie psalm wszyscy miłujący Pana *

i pamiętajcie o Jego świętości.

Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, *

a Jego łaska przez całe życie.

Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną *

Panie, bądź moją pomocą.

Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament, *

Boże mój i Panie, będę Cię sławił na wieki.

KOLEKTA

27. Po czwartym czytaniu (Nowa Jerozolima: Iz 54, 5–14):

Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, dla chwały Twojego imienia pomnażaj potomstwo obiecane praojcom ze względu na ich wiarę, † niech przez łaskę chrztu świętego wzrasta liczba Twoich przybranych dzieci, * aby Kościół widział, że to, czego oczekiwali święci Starego Przymierza, spełnia się w naszych czasach. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

Albo inna modlitwa wybrana z tych, które następują po czytaniach opuszczonych.

PIĄTE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do piątego czytania o nowym i wiecznym przymierzu. Po wprowadzeniu proklamuje się lekturę piątego czytania.

Iz 55, 1–11: Nowe i wieczne przymierze

Czytanie z Księgi Proroka Izajasza

To mówi Pan: «Wszyscy spragnieni, przyjdźcie do wody, przyjdźcie, choć nie macie pieniędzy. Kupujcie i spożywajcie bez pieniędzy i bez płacenia za wino i mleko. Czemu wydajecie pieniądze na to, co nie jest chlebem? I waszą pracę na to, co nie nasyci? Słuchajcie Mnie, a będziecie jeść przysmaki, i dusza wasza zakosztuje tłustych potraw. Nakłońcie wasze ucho i przyjdźcie do Mnie, posłuchajcie Mnie, a dusza wasza żyć będzie. Zawrę z wami wieczyste przymierze: są to niezawodne łaski dla Dawida. Oto ustanowiłem cię świadkiem dla ludów, dla ludów wodzem i rozkazodawcą. Oto zawieszysz naród, którego nie znasz, i ci, którzy cię nie znają, przybiegną do ciebie ze względu na Pana, twój Boga, przez wzgląd na Świętego Izraela, bo On cię przyozdobi. Szukajcie Pana, gdy się pozwala znaleźć, wzywajcie Go, dopóki jest blisko. Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Pan się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu. Bo myśli moje nie są myślami waszymi ani wasze drogi moimi drogami. Bo jak niebiosy górują nad ziemią, tak drogi moje nad waszymi drogami i myśli moje nad myślami waszymi. Zaiste, podobnie jak ulewa i śnieg spadają z nieba i tam nie powracają, dopóki nie nawodnią ziemi, nie użyźnią jej i nie zapewnią urodzaju, tak iż wydaje nasienie dla siewcy i chleb dla jeżdżącego, tak słowo, które wychodzi z ust moich: nie wraca do Mnie bezowocne, zanim wpierw nie dokona tego, co chciałem, i nie spełni pomyślnie swego posłannictwa».

Oto słowo Boże.

WPROWADZENIE DO PIEŚNI I ŚPIEW — PO PIĄTYM CZYTANIU

Następuje wprowadzenie do pieśni. Zazwyczaj śpiewamy: „Wołajcie radośnie”, „Przyjdź z Libanu”, „Pocieszajcie mój lud” lub „Jahwe Pan jest mym pasterzem”. W przeciwnym przypadku wypada proklamować poniższy Psalm.

PSALM RESPONSORYJNY — PO PIĄTYM CZYTANIU

Iz 12, 2.3–4b.4cd–5 (por. 3)

Refren: Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia

Oto Bóg jest moim zbawieniem, *
będę miał ufność i bać się nie będę.
Bo Pan jest moją mocą i pieśnią *
On stał się dla mnie zbawieniem.

Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
ze źródeł zbawienia.
Chwalcie Pana, *
wzywajcie Jego imienia.

Dajcie poznać Jego dzieła między narodami, *
przypominajcie, że wspaniałe jest imię Jego.
Śpiewajcie Panu, bo uczynił wzniosłe rzeczy, *
niech to będzie wiadome po całej ziemi.

KOLEKTA

28. **Po piątym czytaniu (Zbawienie dostępne dla wszystkich: Iz 55, 1–11):**

Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, jedyna nadziejo świata, Ty głosem proroków zapowiedziałeś misteria, które spełniają się w naszych czasach, † umocnij łaskawie pragnienia oddanego Ci ludu, * bo tylko z Twojego natchnienia pochodzi wzrost cnót Twoich wiernych. Przez Chrystusa, Pana naszego.
W. Amen.

SZÓSTE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do szóstego czytania o tym, że mądrością jest księga przykazań Boga. Po wprowadzeniu proklamuje się lekturę szóstego czytania.

Ba 3, 9–15.32—4, 4: Mądrością jest księga przykazań Boga

Czytanie z Księgi Proroka Barucha

Bądź posłuszny, Izraelu, przykazaniom życiodajnym, nakłoń ucha, by poznać mądrość. Cóż się to stało, Izraelu, że jesteś w kraju nieprzyjaciół, wynędzniały w ziemi obcej, uważany za nieczystego na równi z umarłymi, zaliczony do tych, co schodzą do Szeolu? Opuściłeś źródło mądrości. Gdybyś chodził po drodze Bożej, mieszkałbyś w pokoju na wieki. Naucz się, gdzie jest mądrość, gdzie jest siła i rozum, a poznasz równocześnie, gdzie jest długie i szczęśliwe życie, gdzie jest światłość dla oczu i pokój. Lecz któż znalazł jej miejsce lub kto wszedł do jej skarbców? Lecz zna ją Wszechwiedzący i wynajdzie ją swoją mądrością. Ten, który przygotował ziemię na wieczysty czas i napełnił ją stworzeniami czworonożnymi, wysłał światło i poszło, wezwał je, a ono posłuchało Go ze drżeniem. Gwiazdy radośnie świecą na swoich strażnicach. Wezwał je. Odpowiedziały: «Jesteśmy». Z radością świecą swemu Stwórcy. On jest Bogiem naszym. I żaden inny nie może się z Nim równać. Zbadał wszystkie drogi mądrości i dał je słudze swemu, Ja-

kubowi, i Izraelowi, umiłowanemu swojemu. Potem na ziemi była widziana i zaczęła przebywać wśród ludzi. Tą mądrością jest księga przykazań Boga i Prawo trwające na wieki. Wszyscy, którzy się go trzymają, żyć będą. Którzy go zaniedbują, pomrą. Nawróć się, Jakubie, trzymaj się go, chodź w blasku jego światła. Nie dawaj chwały swojej obcemu ani innemu narodowi twych przywilejów. Szczęśliwi jesteśmy, o Izraelu, że znamy to, co się Bogu podoba.

Oto słowo Boże.

WPROWADZENIE DO PIEŚNI I ŚPIEW — PO SZÓSTYM CZYTANIU

Następuje wprowadzenie do pieśni, zazwyczaj: „Szema Izrael” lub „Gdy się zbudzę”. W takiej sytuacji pomija się Psalm responsoryjny. W przeciwnym przypadku wypada proklamować poniższy Psalm.

PSALM RESPONSORYJNY — PO SZÓSTYM CZYTANIU

Ps 19(18) 8–9.10–11 (R: por. J 6,68b)

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne

Prawo Pańskie jest doskonale i pokrzepia duszę, *
świadełstwo Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.

Jego słuszne nakazy radują serce, *
jaśnieje przykazanie Pana i olśniewa oczy.

Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki, *
sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne.

Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, *
słodsze od miodu płynącego z plastra.

KOLEKTA

29. Po szóstym czytaniu (Źródło mądrości: Ba 3, 9–15.32—4, 4):

Módlmy się. Boże, Ty zawsze pomnażasz swój Kościół przez wzywanie nowych ludów do wiary: † spraw łaskawie, aby obmyci wodą chrztu świętego, * doznawali nieustannie Twojej opieki. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

SIÓDME CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do siódmego czytania o tym, że mądrością jest księga przykazań Boga. Po wprowadzeniu proklamuje się lekturę siódmego czytania.

Ez 36, 16–17a.18–28: Pokropię was czystą wodą i dam wam serce nowe

Czytanie z Księgi Proroka Ezechiela

Pan skierował do mnie te słowa: «Synu człowieczy, kiedy dom Izraela mieszkał w swojej ziemi, wówczas splugawili ją swym postępowaniem i swymi czynami. Wtedy wylałem na nich swe oburzenie z powodu krwi, którą w kraju przelali, i z powodu bożków, którymi go splugawili. I rozproszyłem ich pomiędzy pogańskie ludy, i rozsypali się po krajach, osądziłem ich według postępowania i czynów. W ten sposób przyszedli do ludów pogańskich i dokąd przybyli, bezczęścili święte imię moje, podczas gdy mówiono o nich: „To jest lud Pana, musieli się oni wyprowadzić ze swego kraju”. Wtedy zatroszczyłem się o święte me imię, które oni, Izraelici, zbezczęścili wśród ludów pogańskich, do których przybyli. Dlatego mów do domu Izraela: Tak mówi Pan Bóg: „Nie z waszego powodu to czynię, domu Izraela, ale dla świętego imienia mego, które zbezczęściliście wśród ludów pogańskich, do których przyszedliście. Chcę uświęcić wielkie imię moje, które zbezczeszczono jest pośród ludów, zbezczeszczono przez was pośród nich i poznają ludy, że Ja jestem Pan, mówi Pan Bóg, gdy okaże się Świętym względem was przed ich oczami. Zabiorę was spośród ludów, zbiorę was ze wszystkich krajów i przyprowadzę was z powrotem do waszego kraju, pokropię was czystą wodą, abyście się stali czystymi, i oczyszczę was od wszelkiej zmazy i od wszystkich waszych bożków. I dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza, odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała. Ducha mego chcę tchnąć w was i sprawić, byście żyli według moich nakazów i przestrzegali przykazań, i według nich postępowali. Wtedy będziecie mieszkać w kraju, który dałem waszym przodkom, i będziecie moim ludem, a Ja będę waszym Bogiem”».

Oto słowo Boże.

ŚPIEW DZIECI I ODPOWIEDZI RODZICÓW — PO SIÓDMYM CZYTANIU

Jako responsorium zazwyczaj dzieci śpiewają: „Śpiew dzieci w Noc Paschalną”.

Do tej pieśni wprowadza zwykle didaskal, zachęcając dzieci do zadawania pytań rodzicom. Można śpiew dzieci i odpowiedzi rodziców zrealizować przed wstępem do Gloria mszalnego a tutaj zaśpiewać Psalm 42—43: „Tak jako łania” albo „Wołajcie radośnie” (Iz 12, 1nn). W przeciwnym przypadku wypada proklamować poniższy Psalm.

PSALM RESPONSORYJNY — PO SIÓDMYM CZYTANIU

Ps 42(41), 2–3; Ps 43(42), 3.4 (R, por. Ps 42(41), 3)

Refren: Boga żywego pragnie dusza moja

Jak łania pragnie wody ze strumieni, *
tak dusza moja pragnie Ciebie, Boże.

Dusza moja Boga pragnie, Boga żywego, *
kiedyż więc przyjdę i ujrzę oblicze Boże?

Zeslij światłość i wierność swoją, *
niech one mnie wiodą.

Niech mnie zaprowadzą na Twoją górę świętą *
i do Twoich przybytków

I przystąpię do ołtarza Bożego, *
do Boga, który jest moim weselem i radością.
będę Cię chwalił przy dźwiękach lutni, *
Boże, mój Boże!

Lub gdy ma nastąpić Chrzest:

Iz 12, 2.3–4b.4cd–5 (R: por. 3)

Refren: Będziecie czerpać ze źródeł zbawienia

Oto Bóg jest moim zbawieniem, *
będę miał ufność i bać się nie będę.
Bo Pan jest moją mocą i pieśnią *
On stał się dla mnie zbawieniem.

Wy zaś z weselem czerpać będziecie wodę *
ze źródeł zbawienia.
Chwalcie Pana, *
wzywajcie Jego imienia.

Dajcie poznać Jego dzieła między narodami, *
przypominajcie, że wspaniałe jest imię Jego.
Śpiewajcie Panu, bo uczynił wzniosłe rzeczy, *
niech to będzie wiadome po całej ziemi.

ECHO SŁOWA I HOMILIA II

Następuje Echo słowa w odniesieniu do bloku czterech kolejnych czytań ze Starego Testamentu. Potem następuje homilia.

KOLEKTA

30. Po siódmym czytaniu (Nowe serce i nowy duch: Ez 36, 16–17a.18–28):

Módlmy się. Boże, niezmienna Potęgo i wieczna Światłości, wejrzyj łaskawie na sakrament całego Kościoła i w pokoju prowadź dzieło zbawienia ludzkości według swoich odwiecznych zamiarów, † niech cały świat ujrzy, że podnosisz upadłych, odradzasz słabych i wszystko wraca do pierwotnej nieskazitelności * dzięki Chrystusowi, od którego wszystko pochodzi. Który żyje i króluje na wieki wieków. **W. Amen.**

Albo:

Módlmy się. Boże, Ty nas przygotowujesz do obchodu misterium paschalnego słowami Starego i Nowego Testamentu, † daj nam pojąć Twoje miłosierdzie, * aby dary, które przyjmujemy w tym życiu, umocniły w nas nadzieję życia przyszłego. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

WPROWADZENIE DO GLORIA I CZYTAN Z NOWEGO TESTAMENTU

Następuje jedno, wspólne wprowadzenie do Gloria, czytań z Nowego Testamentu i Eucharystii. Dalej już nie będzie wprowadzeń do lektur ani psalmów.

31. Po ostatnim czytaniu ze Starego Testamentu oraz po psalmie responsoryjnym i modlitwie, która po nim następuje, zapala się świece ołtarzowe.

Następnie kapłan intonuje hymn Chwała na wysokości Bogu, który wszyscy podejmują. W czasie śpiewu biją dzwony.

32. Po skończeniu hymnu kapłan odmawia kolektę, jak zwykle.

KOLEKTA

Boże, Ty sprawiasz, że ta najświętsza noc jaśniej blaskiem Zmartwychwstania Pańskiego, † wzbudź w Twoim Kościele ducha dziecięctwa, którego otrzymaliśmy na chrzcie świętym, * abyśmy, odnowieni na duchu i ciele, służyli Tobie z całkowitym oddaniem. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. **W. Amen.**

33. Następnie lektor odczytuje urywek z Listu Apostoła.

ÓSME CZYTANIE (EPISTOŁA)

Rz 6, 3–11: Nowe życie

Czytanie z Listu świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie. To wiedzcie, że dla zniszczenia grzesznego ciała dawny nasz człowiek został razem z Nim ukrzyżowany po to, byśmy już więcej nie byli

w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, stał się wolny od grzechu. Otóż jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, życie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Oto słowo Boże.

34. Po odczytaniu epistoły wszyscy wstają. Kapłan uroczyście intonuje Alleluja, które wszyscy powtarzają. Następnie psalmista lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren Alleluja. Jeśli to konieczne, sam psalmista intonuje Alleluja.

Tutaj wspólnoty zawsze śpiewają uroczyste „Alleluja Paschalne” na melodię ze Śpiewnika w opracowaniu na dwa chóry (dwugłosowe). Wtedy poniższą intonację Alleluja należy pominąć i przejść do Psalmu responsoryjnego.

Alleluja, alleluja, alleluja.

Psalm responsoryjny 118(117) zazwyczaj śpiewa się na melodię ze Śpiewnika w wersji „Nie umrę, nie, lecz będę żył”, gdzie nie ma refrenu Alleluja, za to skracając go do poniższych wersetów, gdyż pełny tekst śpiewa się około dziesięć minut, a wszyscy już stoją. Stosowana jest też niekiedy praktyka śpiewania psalmu 118(117) ze Śpiewnika w wersji pełnej przed „Alleluja Paschalnym” na siedząco albo po „Alleluja Paschalnym” na melodię psalmu responsoryjnego według tekstu poniżej.

PSALM RESPONSORYJNY — PO CZYTANIU EPISTOŁY

Ps 118(117) 1—2.16–17.22–23

Refren: Alleluja, alleluja, alleluja

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *

bo Jego łaska trwa na wieki.

Niech dom Izraela głosi: *

«Jego łaska na wieki».

Prawica Pana wzniesiona wysoko, *

prawica Pańska moc okazała.

Nie umrę, ale żył będę *

i głosił dzieła Pana.

Kamień odrzucony przez budujących *

stał się kamieniem węgielnym.

Stało się to przez Pana *

i cudem jest w naszych oczach.

EWANGELIA

35. Na Ewangelię nie przynosi się świeczników, można natomiast używać kadzidła.

(rok A) Mt 28, 1–10: ✠ Słowa Ewangelii według św. Mateusza

Po upływie szabatu, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzyć grób. A oto powstało wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego była jak błyskawica, a szaty jego białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i podrętwieli jak umarli. Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Bo wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak powiedział. Chodźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: „Powstał z martwych i udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie”. Oto co wam powiedziałem». Pospiesznie więc oddaliły się od grobu z bojaźnią i wielką radością i biegły oznajmić to Jego uczniom. A oto Jezus stanął przed nimi i rzekł: «Witajcie». One zbliżyły się do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się. Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą». Oto słowo Pańskie.

(rok B) Mk 16, 1–8: ✠ Słowa Ewangelii według św. Marka

Po upływie szabatu Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba i Salome nakupiły wonności, żeby pójść namaścić Jezusa. Wczesnym rankiem, w pierwszy dzień tygodnia przyszły do grobu, gdy słońce wzeszło. A mówiły między sobą: «Kto nam odsunie kamień od wejścia do grobu?» Gdy jednak spojrzały, zauważyły, że kamień był już odsunięty, a był bardzo duży. Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca, siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły. Lecz on rzekł do nich: «Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. Lecz idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: „Idźcie przed wami do Galilei, tam Go ujrzycie, jak wam powiedział”». One wyszły i uciekły od grobu; ogarnęło je bowiem zdumienie i przestach. Nikomu też nic nie oznajmiły, bo się bały.

Oto słowo Pańskie.

(rok C) Łk 24, 1–12: ✠ Słowa Ewangelii według św. Łukasza

W pierwszy dzień tygodnia niewiasty poszły skoro świt do grobu, niosąc przygotowane wonności. Kamień od grobu zastały odsunięty. A skoro weszły, nie znalazły ciała Pana Jezusa. Gdy wobec tego były bezradne, nagle stanęło przed nimi dwóch mężczyzn w lśniących szatach. Przestraszone, pochyliły twarze ku ziemi, lecz tamci rzekli do nich: «Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwstał. Przypomnijcie sobie, jak wam mówił, będąc jeszcze w Galilei: „Syn Człowieczy musi być wydany w ręce grzeszników i ukrzyżowany, lecz trzeciego dnia zmartwychwstanie”». Wtedy przypomniały sobie Jego słowa i wróciły od grobu, oznajmiły to wszystko Jędhenastu i wszystkim pozostałym. A były to: Maria Magdalena, Joanna i Maria, matka Jakuba; i inne z nimi opowiadały to Apostołom. Lecz słowa te wydały im się częstą gadaniną i nie dali im wiary. Jednakże Piotr wybrał się i pobiegł do grobu; schyliwszy się, ujrzał same tylko płótna. I wrócił do siebie, dziwiąc się temu, co się stało.

Oto słowo Pańskie.

ECHO SŁOWA I HOMILIA

Następuje kolejne, trzecie Echo słowa w odniesieniu do czytań z Nowego Testamentu oraz pieśni.

36. Po Ewangelii jest homilia, a po niej rozpoczyna się liturgię chrzcielną.

CZĘŚĆ TRZECIA: LITURGIA CHRZCIELNA

37. Kapłan z posługującymi podchodzi do chrzcielnicy, jeśli ona znajduje się w zasięgu wzroku wiernych. W przeciwnym razie naczynie z wodą stawia się w prezbiterium. Przywołuje się katechumenów, jeśli są. Przed zgromadzony Kościół przyprowadzają ich chrzestni; jeśli chrzci się dzieci, przynoszą je rodzice i chrzestni.

38. Następnie kapłan przemawia do obecnych tymi lub podobnymi słowami.

Jeśli są dorośli kandydaci do chrztu:

Najmilsi, wspólną modlitwą wspierajmy naszych braci i siostry, którzy z radosną nadzieją zbliżają się do źródła odrodzenia. Prośmy, aby Bóg, Ojciec wszechmogący, obdarzył ich swoim miłosierdziem.

Jeżeli jest chrzest dzieci:

Rodzice i chrzestni wnoszą teraz dzieci, które mają otrzymać sakrament chrztu świętego w tę wielką noc Zmartwychwstania. Prośmy, aby Bóg, Ojciec wszechmogący, obdarzył te dzieci swoim miłosierdziem.

Jeśli błogosławi się wodę chrzcielną, lecz nie ma kandydatów do chrztu:

Najmilsi, z pokorą wzywajmy nad tą wodą łaski Boga, Ojca wszechmogącego, aby ci, którzy przez chrzest narodzą się do nowego życia w Chrystusie, zostali włączeni do grona przybranych dzieci Bożych. Módlmy się także za wszystkich, którzy zostaną ochrzczeni w tę noc Zmartwychwstania na całym świecie.

39. Teraz dwaj kantorzy śpiewają litanie. Wszyscy stoją (ponieważ rozpoczął się już Okres Wielkanocny), i odpowiadają. Jeśli jest dłuższa procesja do kaplicy chrzcielnej, litanie śpiewa się w czasie procesji. W tym przypadku kandydatów do chrztu przywołuje się przed procesją, następnie odbywa się procesja, na której czele niesie się paschał, a za nim idą katechumeni z chrzestnymi oraz kapłan i posługujący. Wezwanie do modlitwy wypowiada kapłan przed błogosławieństwem wody.

40. Jeśli nie ma kandydatów do chrztu i nie błogosławi się wody chrzcielnej, opuszcza się litanie i kapłan błogosławi wodę jak w nr 45.

41. Do litanii można dodać wezwania niektórych świętych, zwłaszcza Patronów kościoła, miejscowości i tych, którzy mają przyjąć chrzest.

Panie, zmiłuj się nad nami.

Chryste, zmiłuj się nad nami.

Panie, zmiłuj się nad nami.

Święta Maryjo, Matko Boża,

Święty Michale,

Święci Aniołowie Boży,

Święty Janie Chrzcicielu,

Święty Józefie,

Święci Piotrze i Pawle,

Święty Andrzeju,

Święty Janie,

Święta Mario Magdaleno,

Święty Szczepanie,

Święty Ignacy Antiocheński,

Święty Wawrzyńcze,

Święci Wojciechu i Stanisławie,

Święte Perpetuo i Felicito,

Święta Agnieszko,

Święty Grzegorzu,

Święty Augustynie,

Święty Atanazy,

Święty Bazyli,

Święty Marcinie,

Święty Benedykcie,

Święci Franciszku i Dominiku,

Święty Franciszku Ksawery,

Panie, zmiłuj się nad nami.

Chryste, zmiłuj się nad nami.

Panie, zmiłuj się nad nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

Święty Janie Mario Vianney'u,	módl się za nami.
Święta Katarzyno Sienneńska,	módl się za nami.
Święta Tereso od Jezusa,	módl się za nami.
Wszyscy Święci i Święte Boże,	módlcie się za nami.
Bądź nam miłościw,	wybaw nas, Panie.
Od zła wszelkiego,	wybaw nas, Panie.
Od każdego grzechu,	wybaw nas, Panie.
Od śmierci wiecznej,	wybaw nas, Panie.
Przez Twoje Wcielenie,	wybaw nas, Panie.
Przez Twoją śmierć i Zmartwychwstanie,	wybaw nas, Panie.
Przez Zesłanie Ducha Świętego,	wybaw nas, Panie.
Prosimy Cię, my, grzesznicy,	wysłuchaj nas, Panie.

Jeśli są kandydaci do chrztu:

Prosimy Cię, abyś tych wybranych odrodził przez łaskę chrztu świętego,	wysłuchaj nas, Panie.
--	-----------------------

Jeśli nie ma kandydatów do chrztu:

Prosimy Cię, abyś swoją łaską uświęcił tę wodę, przez którą mają się odrodzić Twoje dzieci,	wysłuchaj nas, Panie.
---	-----------------------

Prosimy Cię, Jezu, Synu Boga żywego,	wysłuchaj nas, Panie.
Chryste, usłysz nas.	Chryste, usłysz nas.
Chryste, wysłuchaj nas.	Chryste, wysłuchaj nas.

Jeśli są kandydaci do chrztu, kapłan z rękami złożonymi odmawia następującą modlitwę:

Wszechmogący, wieczny Boże, bądź obecny w sakramentach, które są darem Twojej miłości, † Ześlij ducha przybrania na tych, którzy rodzą się z wody chrztu świętego, aby się stali nowym stworzeniem. * Niech to, co pokornie sprawujemy jako Twój służby, będzie w pełni skuteczne dzięki Twojej potędze. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W.** Amen.

Zazwyczaj śpiewa się ze Śpiewnika: Anaforę „Błogosławienie wody źródła chrzcielnego”. Melizmaty ‡. Można też odmówić oryginalną anaforę (nr 42).

- K.** O Boże‡, poprzez znaki sakramentalne, * Ty dokonujesz niewidzialną mocą * cudów zbawienia. * Ty w ciągu dziejów‡ w wieloraki sposób * przygotowałeś wodę, Twoje stworzenie, * aby stała się znakiem chrztu. * Od początku Twój‡ Duch‡ unosił się nad wodami, * aby już wtedy woda nabrała mocy uświęcania. * A także w wodach potopu‡ * dałeś nam obraz chrztu, * aby dzisiaj, tak jak wtedy, * woda oznaczała koniec grzechu i początek nowego życia. * Tyś wyzwolił z niewoli synów Abrahama, * przeprowadzając ich suchą nogą przez Morze Czerwone, * aby stali się obrazem przyszłego ludu ochrzczonych. * A na końcu, gdy nadeszła pełnia czasów, * Twój Syn, ochrzczony przez Jana w wodach Jordanu * został namaszczonej przez Ducha Świętego. * Podniesiony na krzyżu wylał ze swego boku krew i wodę.
- W.** Podniesiony na krzyżu wylał ze swego boku krew i wodę.
- K.** A po swym zmartwychpowstaniu nakazał uczniom: * „Idźcie, głosście Ewangelię wszystkim narodom * i chrzcijcie je w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego”.
- W.** I chrzcijcie je w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego.
- K.** A teraz, teraz Ojcze wejrzyj z miłością na Twój Kościół * i spraw, by dla niego * wytrysnęło źródło Chrztu Świętego. * Wylej na tę wodę za sprawą Ducha Świętego * łaskę Twego Jedynego Syna, * aby poprzez sakrament chrztu * człowiek stworzony na Twój obraz * był obmyty ze zmyły grzechowej, * i z wody, i z Ducha Świętego * odrodził się jako nowe stworzenie.

Wstawiając paschał do wody trzy razy w miejscach oznaczonych † kapłan śpiewa dalej:

K. Niech zstąpi, † Ojczy, w tę wodę za sprawą Twego † Syna * potęga i moc † Ducha Świętego, * aby wszyscy ci, którzy w niej otrzymają chrzest, * pogrzebani razem z Chrystusem * w śmierci, razem z Nim * powstali, * powstali * do życia nieśmiertelnego.

W. W śmierci, razem z Nim * powstali, * powstali * do życia nieśmiertelnego.

K. Przez Chrystusa naszego Pana.

W. Amen, amen, amen! ◆

42. Kapłan błogosławi wodę chrzcielną, wypowiadając ze złożonymi rękami następującą modlitwę:

Boże, Ty niewidzialną mocą dokonujesz rzeczy niezwykłych przez sakramentalne znaki. Ty w ciągu dziejów zbawienia przygotowałeś wodę przez Ciebie stworzoną, aby wyrażała łaskę chrztu świętego. Na początku świata Twój Duch unosił się nad wodami, aby już wtedy woda nabrała mocy uświęcania: Boże, Ty nawet w wodach potopu dałeś nam obraz odrodzenia, bo ten sam żywioł położył kres występkom i dał początek cnotom. Boże, Ty sprawiłeś, że synowie Abrahama przeszli po suchym dnie Morza Czerwonego, aby naród wyzwolony z niewoli faraona stał się obrazem przyszłej społeczności ochrzczonych. Boże, Twój Syn, ochrzczony przez Jana w wodach Jordanu, został namaszczone Duchem Świętym; a gdy wisiał na krzyżu, z Jego boku wypłynęła krew i woda; po swoim zaś zmartwychwstaniu nakazał uczniom: „Idźcie i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”. Wejrzyj na swój Kościół i racz mu otworzyć źródło chrztu świętego. Niechaj ta woda przez Ducha Świętego otrzyma łaskę Twojego

Jednorodzonego Syna, aby człowiek stworzony na Twoje podobieństwo i przez sakrament chrztu obmyty z wszelkich brudów grzechu, odrodził się z wody i z Ducha Świętego do nowego życia dziecka Bożego.

Wstawiając paschał do wody — raz albo trzy razy — kapłan śpiewa dalej:

Prosimy Cię, Panie, niech przez Twojego Syna zstąpi na tę wodę moc Ducha Świętego, aby wszyscy przez chrzest pogrzebani razem z Chrystusem w śmierci, z Nim też powstałi do nowego życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.** ♦

43. Paschał wyjmuje się z wody. Lud wykonuje aklamację:

♦ Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Jak była na początku teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Jako aklamację można też śpiewać doksologię z psalmów nieszpornych.

CHRZEST I BIERZMOWANIE

44. Poszczególni katechumeni wyrzekają się szatana, odpowiadają na pytania o wiarę i przyjmują chrzest. Po chrzcie dorośli katechumeni przyjmują sakrament bierzmowania, jeśli jest obecny biskup lub kapłan mający prawo bierzmować.

CHRZEST DZIECI

Obrzęd Chrztu wzięty jest z Rytuału: Chrzest wielu dzieci w czasie Mszy świętej, nr 127–143.

MODLITWA Z EGZORCYZMEM I WŁOŻENIE RĘKI

127. Po zakończeniu wezwań do Świętych celebrans mówi:

A.

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty posłałeś na świat swojego Syna, aby oddalił od nas moc szatana, ducha nieprawości, a człowieka wyrwanego z ciemności przeniósł do przedziwnego królestwa Twojej światłości; pokornie Cię błagamy, abyś te dzieci uwolnił od grzechu pierworodnego, uczynił je swoją świątynią i mieszkaniem Ducha Świętego. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

B. Inna formuła modlitwy z egzorcyzmem:

Panie, Boże wszechmogący, Ty posłałeś swojego jedyne Syna, aby człowieka poddanego niewoli grzechu obdarzyć wolnością Twoich dzieci, Ty wiesz, że te dzieci będą narażone na pokusy tego świata i będą musiały walczyć przeciwko zasadkom szatana. Pokornie Cię prosimy, uwolnij je od zmazy grzechu pierwotnego mocą Męki i Zmartwychwstania Twojego Syna, umocnij Jego łaską i strzeż nieustannie na drodze życia. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

128. **Opuszcza się namaszczenie olejem katechumenów.**

129. **Celebrans mówi:**

Niech was broni moc Chrystusa Zbawiciela, który żyje i króluje na wieki wieków. **W. Amen.**

Po czym celebrans w milczeniu kładzie rękę na każdym dziecku z osobna.

130. **Następnie, jeśli chrzcielnica znajduje się poza kościołem lub jest niewidoczna dla wiernych, wszyscy udają się tam w procesji.**

Jeśli zgromadzeni widzą chrzcielnicę, pozostają na swoich miejscach, a do chrzcielnicy udaje się tylko celebrans, rodzice i chrzestni z dziećmi.

Jeśli kaplica chrzcielna nie mogłaby pomieścić wszystkich obecnych, można udzielić chrztu przed ołtarzem.

LITURGIA SAKRAMENTU

131. **Po przyjsciu do chrzcielnicy celebrans w krótkich słowach przypomina uczestnikom postanowienie Boga, który chciał duszę i ciało człowieka uświęcić przez wodę. Może to powiedzieć w następujący sposób:**

A.

Módlmy się, aby Bóg wszechmogący obdarzył te dzieci nowym życiem z wody i z Ducha Świętego.

B. Albo:

Wiedziecie, że Bóg obdarzył wierzących swoim życiem przez święty znak wody. Skierujmy więc do Niego nasze myśli i módlmy się jednym sercem, aby ze źródła chrzcielnego zechciał wylać swoją łaskę na te wybrane dzieci.

MODLITWA DZIĘKCZYNNA NAD WODĄ

Przez tajemnicę tej poświęconej wody racz udzielić duchowego odrodzenia Twoim sługom **N.N.**, których (Twoim służebnikom **N.N.**, które) w wierze Kościoła wezwałeś do chrztu, aby otrzymali(ły) życie wieczne. Przez Chrystusa, Pana naszego.
W. Amen.

WYRZECZENIE SIĘ ZŁA

133. **Celebrans przemawia do rodziców i chrzestnych:**

Drodzy rodzice i chrzestni, przyniesione przez was dzieci przez sakrament chrztu od miłującego Boga otrzymają nowe życie z wody i z Ducha Świętego. Starajcie się wychować je w wierze tak, aby zachować w nich to Boże życie od skażenia grzechem i umożliwić jego ustawiczny rozwój.

Jeśli więc, kierując się wiarą, jesteście gotowi podjąć się tego zadania, to wspominając swój własny chrzest, wyrzeknijcie się grzechu i wyznajcie wiarę w Jezusa Chrystusa. Jest to wiara Kościoła, w której wasze dzieci otrzymują chrzest.

134. **Potem ich pyta:**

Czy wyrzekacie się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

Rodzice i chrzestni: Wyrzekamy się.

Czy wyrzekacie się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby was grzech nie opanował?

Rodzice i chrzestni: Wyrzekamy się.

Czy wyrzekacie się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

Rodzice i chrzestni: Wyrzekamy się.

WYZNANIE WIARY

135. Następnie celebrans przyjmuje od rodziców i chrzestnych potrójne wyznanie wiary:

Czy wierzycie w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

Rodzice i chrzestni: Wierzymy.

Czy wierzycie w Jezusa Chrystusa, Jego Syna jedynego, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

Rodzice i chrzestni: Wierzymy.

Czy wierzycie w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie Świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

Rodzice i chrzestni: Wierzymy.

136. Do tego wyznania dołącza się celebrans i wszyscy zgromadzeni:

Taka jest nasza wiara. Taka jest wiara Kościoła, której wyznawanie jest naszą chlubą, w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

W Amen.

Zamiast tej formuły można użyć innej, stosownie do potrzeb. Można także zaśpiewać odpowiednią pieśń, w której by wspólnota zgromadzonych jednogłośnie wyraziła swoją wiarę.

CHRZEST

137. Celebrans zaprasza pierwszą rodzinę, aby podeszła do chrzcielnicy, i prosi o powtórzenie imienia dziecka. Gdy podadzą imię dziecka, pyta rodziców i chrzestnych:

Czy chcecie, aby **N.** otrzymał(a) chrzest w wierze Kościoła, którą przed chwilą wspólnie wyznaliśmy?

Rodzice i chrzestni: Chcemy.

Teraz celebrans chrzci dziecko, mówiąc:

N., JA CIEBIE CHRZCZĘ W IMIĘ OJCA

zanurza dziecko lub polewa je wodą po raz pierwszy,

I SYNA,

zanurza lub polewa je wodą po raz drugi,

I DUCHA ŚWIĘTEGO.

zanurza lub polewa je wodą po raz trzeci.

Podobnie pyta i postępuje z każdym przyniesionym do chrztu dzieckiem.

Wypada, aby po chrzcie każdego dziecka uczestnicy wypowiadali lub śpiewali krótką aklamację:

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu. Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen.

Jeśli udziela się chrztu przez polanie wodą, wypada, aby dziecko trzymała do chrztu matka lub ojciec. Jednakże tam, gdzie wydaje się słuszne zachować dotychczasowy zwyczaj, dziecko może trzymać chrzestna lub chrzestny. Oni też powinni podnieść dziecko z wody, jeśli chrztu udziela się przez zanurzenie.

138. Jeśli jest większa liczba dzieci do chrztu, a jest kilku kapłanów lub diakonów, to każdy z nich może ochrzcić kilkoro dzieci, zachowując sposób i formułę podaną wyżej.

OBRZĘDY WYJAŚNIAJĄCE

NAMASZCZENIE KRZYŻMEM ŚWIĘTYM

139. **Celebrans mówi:**

Bóg wszechmogący, Ojciec naszego Pana, Jezusa Chrystusa, który was uwolnił od grzechu i odrodził z wody i z Ducha Świętego, On sam namaszcza was krzyżmem zbawienia, abyście włączeni(one) do ludu Bożego, wytrwali(ły) w jedności z Chrystusem Kapłanem, Prorokiem i Królem na życie wieczne.

W. Amen.

Potem celebrans w milczeniu namaszcza krzyżmem św. każde dziecko na szczycie głowy.

140. Jeżeli jest większa liczba ochrzczonych dzieci, a jest kilku kapłanów lub diakonów, wówczas każdy z nich może namaścić krzyżmem kilkoro dzieci.

WŁOŻENIE BIAŁEJ SZATY

141. **Celebrans mówi:**

N.N., staliście(łyście) się nowym stworzeniem i przyoblekliście(łyście) się w Chrystusa, dlatego otrzymujecie białą szatę. Niech wasi bliscy słowem i przykładem pomagają wam zachować godność dzieci Bożych, nieskalaną aż po życie wieczne.

W. Amen.

Każdemu dziecku nakłada się białą szatę: inny kolor nie jest dozwolony. Jest wskazane, aby taką szatę przynosiły same rodziny.

WRĘCZENIE ZAPALONEJ ŚWIECY

142. **Celebrans bierze świecę paschalną i mówi:**

Przyjmijcie światło Chrystusa.

Przedstawiciel każdej rodziny (np. ojciec lub chrzestny) zapala świecę swego dziecka od świecy paschalnej.

Celebrans może podać świecę zapaloną od paschału mówiąc:

Przyjmijcie światło Chrystusa.

Potem celebrans mówi:

Podtrzymywanie tego światła powierza się wam, rodzice i chrzestni, aby wasze dzieci, oświecone przez Chrystusa, postępowały zawsze jak dzieci światłości, a trwając w wierze, mogły wyjść na spotkanie przychodzącego Pana razem z wszystkimi Świętymi w niebie.

143. **Jeżeli chrzestni podczas udzielania chrztu trzymali dzieci, przekazują je matkom.**

BŁOGOSŁAWIENSTWO WODY DO POKROPIENIA

45. Jeśli nie ma kandydatów do chrztu, ani nie błogosławi się wody chrzcielnej, kapłan błogosławi wodę do pokropienia w następujący sposób. Najpierw zwraca się do wiernych z wezwaniem:

Drodzy bracia i siostry, pokornie prosimy Boga, aby pobłogosławił wodę, którą będziemy pokropieni na pamiątkę naszego chrztu. Niech Bóg nam dopomaga, abyśmy byli wierni Duchowi, którego otrzymaliśmy.

Po krótkiej modlitwie w ciszy, kapłan, z rękami złożonymi, mówi:

Panie, nasz Boże, czuwając w tę świętą noc, wspominamy wspaniałe dzieło stworzenia i jeszcze wspanialsze dzieło naszego odkupienia. Wysłuchaj prośb swojego ludu i pobłogosław tę wodę. Stworzyłeś ją, aby przez nią użyźniać ziemię oraz umacniać i oczyszczać nasze ciała. Woda była również narzędziem Twojego miłosierdzia; przez nią wyprowadziłeś Twój lud z niewoli i ugasiłeś jego pragnienie na pustyni. Prorocy zapowiedzieli wodę jako znak nowego Przymierza, które miałeś zawrzeć z ludźmi. Wreszcie przez wodę, którą Chrystus uświęcił w Jordanie, odnowiłeś w odradzającej kąpeli naszą upadłą naturę. Niech ta woda przypomina nam przyjęty chrzest, abyśmy się radowali z naszymi braćmi i siostrami ochrzczonymi w czasie uroczystości wielkanocnych. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

ODNOWIENIE PRZYRZECZEŃ CHRZTU

46. Gdy zakończy się obrzęd chrztu (i bierzmowania) lub jeśli chrztu nie było, po błogosławieństwie wody, wszyscy stojąc i trzymając w rękach zapalone świece, odnawiają przyrzeczenia chrztu.

Kapłan przemawia do wiernych tymi lub podobnymi słowami:

Drodzy bracia i siostry, przez misterium paschalne zostaliśmy w sakramencie chrztu pogrzebani wspólnie z Chrystusem w Jego śmierci, aby razem z Nim wkroczyć w nowe życie. Po ukończeniu czterdziestodniowego postu, odnowmy przyrzeczenia chrztu świętego, w których niegdyś wyrzekliśmy się złego ducha i jego spraw, a przyrzekliśmy służyć Bogu w świętym Kościele katolickim. A zatem pytam każdego z was:

Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

W. Wyrzekam się.

Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby ciebie grzech nie opanował?

W. Wyrzekam się.

Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

W. Wyrzekam się.

Czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W. Wierzę.

Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W. Wierzę.

Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W. Wierzę.

Bóg wszechmogący, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas odrodził z wody i Ducha Świętego, i który udzielił nam odpuszczenia grzechów, niech nas strzeże swoją łaską w naszym Panu Jezusie Chrystusie, na życie wieczne.

W. Amen.

47. Kapłan kropi lud wodą święconą. W tym czasie wszyscy śpiewają pieśń związaną treściowo z sakramentem chrztu.

48. Jednocześnie nowo ochrzczonych wprowadza się na miejsca dla nich przeznaczone między wiernymi. Jeśli błogosławieństwo wody chrzcielnej nie odbywa się w kaplicy chrzcielnej, ministranci odnoszą naczynie z wodą poświęconą do chrzcielnicy.

Jeśli nie było błogosławieństwa wody chrzcielnej, wodę święconą odnosi się na odpowiednie miejsce.

49. Po pokropieniu wiernych kapłan wraca na miejsce przewodniczenia. Opuszcza się wyznanie wiary i odmawia się modlitwę powszechną, w której nowo ochrzczeni uczestniczą po raz pierwszy.

MODLITWA POWSZECHNA

Następuje modlitwa powszechna, którą kapłan kieruje z miejsca przewodniczenia lub z ambony. W modlitwie powszechnej, czyli modlitwie wiernych, lud spełniając swoje wspólne kapłaństwo modli się za wszystkich ludzi. Zwykle należy zachować następującą kolejność intencji: 1° za Kościół święty, 2° za tych, którzy nami rządzą, 3° za tych, którzy się znajdują w trudnościach życiowych, 4° za wspólnotę miejscową.

Jeżeli podczas tej liturgii były chrzty, wypada aby pierwsze wezwanie było w intencji nowo ochrzczonych.

Kapłan wzywa wiernych do modlitwy i odmawia formułę końcową. Intencje modlitwy powszechnej podaje diakon, kantor, lektor lub ktoś inny uprzednio wyznaczony. Wierni wyrażają swoje prośby albo w formie wspólnej inwokacji po intencjach, albo modląc się w milczeniu.

OBRZĘD ZNAKU POKOJU

Na zakończenie modlitwy powszechnej, przed przygotowaniem darów, wypada obrzęd znaku pokoju zgodnie ze Statutem Drogi Neokatechumenalnej Art. 13 §3 oraz zgodą Świętej Kongregacji do spraw Kultu Bożego Stolicy Apostolskiej.

Kapłan rozkładając i składając ręce, mówi:

Pokój Pański niech zawsze będzie z wami.

Lud odpowiada:

I z duchem twoim.

Następnie, jeżeli okoliczności za tym przemawiają, diakon lub kapłan mówi:

Przekażcie sobie znak pokoju.

W tym czasie wyjątkowo przekazaniu znaku pokoju towarzyszą słowa: „Chrystus zmartwychwstał” — „Prawdziwie zmartwychwstał”.

CZĘŚĆ CZWARTA: LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

50. Kapłan podchodzi do ołtarza i rozpoczyna, jak zwykle, liturgię eucharystyczną.

51. Wypada, aby chleb i wino przynieśli nowo ochrzczeni.

Zazwyczaj na przygotowanie darów śpiewa się: „Dajenu”, tradycyjną pieśń nawiązującą do Haggady paschalnej.

52. MODLITWA NAD DARAMI

Panie, nasz Boże, przyjmij modlitwy i dary Twojego ludu † i spraw, aby Ofiara, która wzięła początek w misterium paschalnym, * stała się dla nas lekarstwem na wieczność. Przez Chrystusa, Pana naszego.

PREFACJA

1. Prefacja wielkanocna, nr 20: Misterium paschalne

Następującą prefację odmawia się w Okresie Wielkanocnym. W Mszy Wigilii Wielkanocnej mówi się: zwłaszcza tej nocy; od dnia Zmartwychwstania przez całą oktawę: zwłaszcza w tym dniu; w następne dni: zwłaszcza w tym czasie.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe.

K. Zaprawdę, godne to i sprawiedliwe, * słuszne i zbawienne, * abyśmy Ciebie, Panie, zawsze sławili, * a zwłaszcza tej nocy * uroczyściej głosili Twoją chwałę, * gdy Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha.

On bowiem jest prawdziwym Barankiem, * który zgladził grzechy świata. * On przez swoją śmierć zniweczył śmierć naszą * i zmartwychwstając przywrócił nam życie.

W. On przez swoją śmierć zniweczył śmierć naszą * i zmartwychwstając przywrócił nam życie.

K. Dlatego pełnią łask paschalnych * radują się wszystkie ludy na całej ziemi. * Również chóry Aniołów i zastępy Świętych * (śpiewają,) śpiewają hymn ku Twojej chwale, * nieustannie wołając:

Wspólnoty tutaj odpowiadają za Śpiewnikiem: święty paschalne „Święty, święty, święty — Hosanna Palm i Okres Paschalny” według poniższej wersyfikacji:

W. Święty, święty, święty, * święty, święty, święty,
Święty, święty, święty! * Święty jest nasz Pan
Jahwe Sabaoth, * Jahwe Sabaoth.

S. Niebiosa * i ziemia
są wypełnione, * są wypełnione Tobą!

W. Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna na niebie wysokim, * Hosanna, hosanna!

S. Błogosławiony * jest Ten, który idzie,
jest Ten, który idzie, * idzie w Imię Pana.

W. Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna na niebie wysokim, * Hosanna, hosanna!

Jeżeli nie było śpiewu ze Śpiewnika, należy wykonać z Mszału:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosławiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

W Modlitwach eucharystycznych 1–3, wspomnienie tajemnicy dnia.

Na łamanie chleba wypada w szczególności śpiewać takie pieśni, jak: „Barankowi Paschalnemu — Sekwencja na Paschę” czy „Homilię Paschalną Melitona z Sardes — Maryja, Baranka bez zmaży”.

53. **ANTYFONA NA KOMUNIE** Por. 1 Kor 5, 7–8

Chrystus został ofiarowany jako nasza Pascha, * obchodźmy nasze święto w szczerej radości. * Alleluja.

Na drugą postać dobrymi kandydatami są pieśni: „Psalm 134: Błogosławcie wszyscy Pana”, „Hymn na Paschę — Jutrzenka barwi purpurą niebo”, pieśni z Pieśni Nad Pieśniami, np. „Całuj mnie pocałunkami twoich ust”, „O śmierci, gdzie jest twe zwycięstwo? — Zwycięstwo śmierć pochłonęło”, „To jest Pascha Pana”, „Zmartwychwstał Pan”, „Ty, która mieszkasz w ogrodach” (po Ojcie Nasz), itp.

Na wyjście dobrze pasują takie pieśni, jak np.: „Kantyk Sefardyjczyków”, „Psalm 150: Chwalcie Boga” itp.

54. **MODLITWA PO KOMUNII**

Wszechmogący Boże, tchnij w nas Ducha Twojej miłości † i w swojej dobroci zjednocz wszystkich, * których posiliłeś wielkanocnym sakramentem. Przez Chrystusa, Pana naszego.

55. **Na zakończenie Mszy św. diakon lub kapłan odsyła lud słowami:**

Idźcie w pokoju Chrystusa. Alleluja, alleluja.

W. Bogu niech będą dzięki. Alleluja, alleluja.

Obrzędy zakończenia opuszcza się, jeżeli następuje procesja.

NIEDZIELA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO: WIECZORNA MSZA WIGILIJNA

Pierwsze nieszpory	72
Liturgia Słowa	75
Liturgia Eucharystyczna	85

Liturgia słowa według nowego obrzędu opublikowanego za pontyfikatu Benedykta XVI w Missale Romanum z roku 2008. Zatwierdzona Dekretem Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów Prot. nr 173/18, 2 kwietnia 2019 r., z korektą Kom. Lit. KEP z dn. 21.05.2020

1. W kościołach, w których sprawuje się Mszę Świętą w formie dłuższej, można ją celebrować w następujący sposób:
2. a) Jeśli Mszę Świętą bezpośrednio poprzedzają I Nieszpory, odprawiane w chórze lub wspólnie, można je rozpocząć od wersetu wprowadzającego i hymnu O Stworzycielu, Duchu, przyjdź, albo od śpiewu na wejście Miłość Boża lub Gdy objawię wśród was swoją świętość, połączonego z procesją na wejście i pozdrowieniem kapłana. W obu przypadkach opuszcza się akt pokuty (zob. OWLG nr 94 i 96).

Następnie odmawia się psalmodię Nieszporów, po której opuściwszy krótkie czytanie oraz akt pokuty i – według uznania – również Panie, zmiłuj się nad nami, kapłan wypowiada modlitwę: **Wszechmogący Boże, spraw, niech zajaśnieje, jak w Mszy wigilijnej.**

3. b) Jeśli Msza Święta rozpoczyna się w zwykły sposób, po Panie, zmiłuj się nad nami, kapłan wypowiada modlitwę: **Wszechmogący Boże, spraw, niech zajaśnieje, jak w Mszy wigilijnej.**

PIERWSZE NIESZPORY

HYMN

- 1 O Stworzycielu, Duchu, przyjdź,
Nawiedź dusz wiernych Tobie krąg,
Niebieską łaskę zesłać racz
Sercom, co dziełem są Twych rąk.
- 2 Pocieszycielem jesteś zwan
I Najwyższego Boga dar,
Tyś namaszczeniem naszych dusz,
Zdrój żywy, miłość, ognia żar.
- 3 Ty darzysz łaską siedemkroć,
Bo moc z prawicy Ojca masz,
Przez Boga obiecany nam,
Mową wzbogacasz język nasz.
- 4 Światłem rozjaśnij naszą myśl,
W serca nam miłość świętą wlej
I wątłą słabość naszych ciał
Pokrzep stałością mocy Twojej.
- 5 Nieprzyjaciela odpędź w dal
I Twym pokojem obdarz wraz.
Niech w drodze za przewodem Twym
Miniemy zło, co kusi nas.
- 6 Daj nam przez Ciebie Ojca znać,
Daj, by i Syn poznany był,
I Ciebie, jedno tchnienie Dwóch,
Niech wyznajemy z wszystkich sił. Amen.

1 ant. Gdy się wypełniły dni Pięćdziesiątnicy, * wszyscy uczniowie byli zgromadzeni na tym samym miejscu. / Alleluja.

Psalm 113

Chwalebne jest imię Pana

Stracił władców z tronu, a wywyższył pokornych (Łk 1, 52)

Chwalcie, słudzy Pańscy, *
chwalcie imię Pana.

Niech imię Pana będzie błogosławione, *
teraz i na wieki.

Od wschodu aż do zachodu słońca *
niech będzie pochwalone imię Pana.

Pan jest wywyższony ponad wszystkie ludy, *
ponad niebiosą sięga Jego chwała.
Kto jest jak nasz Pan Bóg, który mieszka w górze *
i w dół spogląda na niebo i na ziemię?
Podnosi z prochu nędzarza *
i dźwiga z gnoju ubogiego,
By go posadzić wśród książąt, *
wśród książąt swojego ludu.
Tej, co była niepłodna, każe mieszkać w domu *
jako matce cieszącej się dziećmi.

Ant. Gdy się wypełniły dni Pięćdziesiątnicy, / wszyscy uczniowie byli zgromadzeni na tym samym miejscu. / Alleluja.

2 ant. Ukazały się Apostołom języki jakby z ognia, * które się rozdzieliły, / i na każdym z nich spoczął Duch Święty. / Alleluja.

Psalm 147 A
Boża potęga i dobroć

Ciebie, Boże, chwalimy, Ciebie, Panie, wystawiamy

Chwalcie Pana, bo dobrze jest śpiewać psalmy Bogu, *
słodko jest Go wysławiać.
Pan buduje Jeruzalem, *
gromadzi rozproszonych z Izraela.
On leczy złamanych na duchu *
i przewiązuje ich rany.
On liczy wszystkie gwiazdy *
i każdej imię nadaje.
Nasz Pan jest wielki i potężny, *
a Jego mądrość niewypowiedziana.
Pan dźwiga pokornych, *
karki grzeszników zgina do ziemi.
Śpiewajcie Panu pieśń dziękczynną, *
Bogu naszemu grajcie na harfie.
On niebo chmurami osłania, *
przygotowuje deszcz dla ziemi,
Wzgórza trawą pokrywa *
i ziołami, które służą ludziom.
On bydłu pokarm daje, *
pisklętom kruka to, o co wołają.
Nie kocha się w sile rumaka *
ani w potędze męża.

Upodobał sobie tych, którzy cześć Mu oddają, *
którzy ufają Jego dobroci.

Ant. Ukazały się Apostołom języki jakby z ognia, / które się rozdzieliły, / i na każdym z nich spoczął Duch Święty. / Alleluja.

3 ant. Duch, który od Ojca pochodzi, * otoczy mnie chwałą. / Alleluja.

Pieśń (Ap 15, 3–4)
Hymn uwielbienia

Wielkie i godne podziwu są Twoje dzieła, *
Panie, Boże wszechwładny.

Sprawiedliwe i wierne są drogi Twoje, *
Królu narodów.

Któż by się nie bał, Panie, †
i nie uczcił Twojego imienia? *

Bo tylko Tyś jest święty.

Przyjdą wszystkie narody †
i padną na twarz przed Tobą, *
gdyż ujawniły się Twoje słuszne wyroki.

Ant. Duch, który od Ojca pochodzi, / otoczy mnie chwałą. / Alleluja.

ANTYFONA NA WEJŚCIE por. Rz 5, 5; 8, 11

Miłość Boża rozlana jest w naszych sercach * przez Ducha Świętego, który w nas mieszka. * Alleluja.

KOLEKTA

Wszechmogący Boże, spraw, niech zajaśnieje nad nami blask Twojej chwały, * a Chrystus, Światłość ze Światłości, niech umocni darem Ducha Świętego serca odrodzonych dzięki Twojej łasce. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. **W.** Amen.

Następnie kapłan może zachęcić lud zwracając się tymi lub podobnymi słowami:

Drodzy bracia i siostry, rozpoczynając Wigilię Zesłania Ducha Świętego, za przykładem Apostołów i uczniów, którzy razem z Maryją, Matką Jezusa, trwali na modlitwie oczekując Ducha obiecanego przez Pana, w pokoju serca wysłuchajmy teraz słowa Bożego. Rozważajmy, jak wielkie rzeczy uczynił Bóg dla swojego ludu i módlmy się, aby Duch Święty, którego Ojciec posłał, jako pierwszy dar dla wierzących, udoskonalał swoje dzieło na świecie.

4. Następują czytania, których wybór znajduje się w Lekcjonarzu. Lektor udaje się na ambonę i wykonuje czytanie. Potem psalterzysta lub kantor śpiewa psalm, a lud powtarza refren. Następnie wszyscy wstają. Kapłan mówi Módlmy się i wszyscy przez pewien czas modlą się w ciszy; potem odmawia modlitwę odpowiadającą czytaniu.

Zamiast psalmu responsoryjnego można zachować przez pewien czas święte milczenie, nie zachowując w tym przypadku ciszy po wezwaniu Módlmy się.

LITURGIA SŁOWA

Pierwsze czytanie Rdz 11: Pomieszanie języków przy budowie wieży Babel	75
Drugie czytanie Wj 19: Bóg zstępuje na górę Synaj w ogniu	77
Trzecie czytanie Ez 37: Duch daje życie	79
Czwarte czytanie Jl 3: Wyleję Ducha mojego	81
Piąte czytanie Rz 8: Duch przychodzi z pomocą naszej słabości	83
Ewangelia J 7: Strumień wody żywej	84

PIERWSZE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do pierwszego czytania o pomieszczeniu języków przy budowie wieży Babel. Wprowadzenia są przygotowywane i wygłaszane przez świeckich uczestników Drogi Neokatechumenalnej w zgodzie z Art. 11 §3. Statutu. Po wprowadzeniu proklamuje się pierwsze czytanie.

Rdz 11, 1-9: Pomieszanie języków przy budowie wieży Babel

Czytanie z Księgi Rodzaju

Mieszkańcy całej ziemi mieli jedną mowę, czyli jednakowe słowa. A gdy wędrowali ze wschodu, napotkali równinę w kraju Szinear i tam zamieszkali. I mówili jeden do drugiego: „Chodźcie, wyrabiamy cegłę i wypalmy ją w ogniu”. A gdy już mieli cegłę zamiast kamieni i smołę zamiast zaprawy murarskiej, rzekli: „Chodźcie, zbudujemy sobie miasto wieżę, której wierzchołek będzie sięgał nieba, i w ten sposób uczynimy sobie znak, abyśmy się nie rozproszyli po całej ziemi”.

A Pan, zstępując z nieba, aby zobaczyć to miasto i wieżę, którą budowali ludzie, rzekł: „Są oni jednym ludem i mają wszyscy jedną mowę i to jest przyczyną, że zaczęli budować. A zatem na przyszłość nic nie będzie dla nich niemożliwe, cokolwiek zamierzą uczynić. Zejdźmy więc i pomieszajmy tam ich język, aby jeden nie rozumiał drugiego!” W ten sposób Pan rozproszył ich stamtąd po całej powierzchni ziemi, i tak nie dokończyli budowy tego miasta. Dlatego to nazwano je Babel, tam bowiem Pan pomieształ mowę mieszkańcom całej ziemi. Stamtąd też Pan rozproszył ich po całej powierzchni ziemi.

Oto słowo Boże.

WPROWADZENIE DO PIEŚNI I ŚPIEW — PO PIERWSZYM CZYTANIU

Zazwyczaj po lekturze śpiewana jest odpowiednia pieśń, np. „Psalm 127: Jeśli Pan nie wybuduje domu”, „Psalm 2: Dlaczego buntują się narody?”, „Psalm 33: Radujcie się sprawiedliwi w Panu”. W przeciwnym przypadku wypada śpiewać Psalm:

PSALM RESPONSORYJNY — PO PIERWSZYM CZYTANIU

Ps 33(32), 10–11.12–13.14–15 (R: por. 12b)

Refren: Szczęśliwy naród wybrany przez Pana.

Pan udaremnia zamiary narodów, *

Wniwecz obraca zamysły ludów.

Zamiary Pana trwają na wieki, *

Zamysły Jego serca przez pokolenia.

Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *

Naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.

Pan spogląda z nieba, *

Widzi wszystkich ludzi.

Patrzy z miejsca, gdzie przebywa, *

Na wszystkich mieszkańców ziemi.

On, który serca wszystkich ukształtował, *

Który zważa na wszystkie ich czyny.

MODLITWA

5. Po pierwszym czytaniu (Pomieszczenie języków przy budowie wieży Babel: Rdz 11, 1-9) i psalmie (Ps 33 [32], 10-11. 12-13. 14-15: Szczęśliwy naród wybrany przez Pana).

Módlmy się:

Spraw, prosimy, wszechmogący Boże, aby Twój Kościół, zjednoczony na wzór jedności Ojca i Syna i Ducha Świętego, † był zawsze tym świętym ludem, który jaśnieje przed światem jako znak Twojej świętości i jedności, * oraz prowadzi go ku doskonałemu umiłowaniu Ciebie. Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

DRUGIE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do drugiego czytania o tym, jak Bóg zstępuje na górę Synaj w ogniu. Wprowadzenia są przygotowywane i wygłaszane przez świeckich uczestników Drogi Neokatechumenalnej w zgodzie z Art. 11 §3. Statutu. Po wprowadzeniu proklamuje się lekturę drugiego czytania.

Wj 19, 3–8a.1–20b: Bóg zstępuje na górę Synaj w ogniu

Czytanie z Księgi Wyjścia

Mojżesz wstąpił do Boga, a Pan zawołał na niego z góry i powiedział: „Tak powiesz domowi Jakuba i oznajmisz synom Izraela: Wyście widzieli, co uczyniłem Egipcjowi, jak niosłem was na skrzydłach orlich i przywiodłem was do Mnie. Teraz jeśli pilnie słuchać będziecie głosu mego i strzec mojego przymierza, będziecie szczególną moją własnością pośród wszystkich moich narodów, gdyż do Mnie należy cała ziemia. Lecz wy będziecie Mi królestwem kapłanów i ludem świętym. Takie to słowa powiedz synom Izraela”.

Mojżesz powrócił i zwołał starszych ludu, i przedstawił im wszystko, co mu Pan nakazał. Wtedy cały lud jednogłośnie powiedział: „Uczynimy wszystko, co Pan nakazał”.

Trzeciego dnia rano rozległy się grzmoty z błyskawicami, a gęsty obłok rozpostarł się nad górą i rozległ się głos potężnej trąby, tak że cały lud przebywający w obozie drżał ze strachu. Mojżesz wyprowadził lud z obozu naprzeciw Boga i ustawił u stóp góry. Góra zaś Synaj była cała spowita dymem, gdyż Pan zstąpił na nią w ogniu, i uniósł się dym z niej jakby z pieca, i cała góra bardzo się trzęsła. Głos trąby się przeciągał i stawał się coraz donioślejszy. Mojżesz mówił, a Bóg odpowiadał mu wśród grzmotów.

Pan zstąpił na górę Synaj, na jej szczyt. I wezwał Mojżesza na szczyt góry.

Oto słowo Boże

WPROWADZENIE DO PIEŚNI I ŚPIEW — PO DRUGIM CZYTANIU

Zazwyczaj po wprowadzeniu śpiewana jest odpowiednia pieśń, np. „Szemá Izrael”, „Kantyk Jozuego”, „Psalm 68: Pan potężny ogłasza dobrą nowinę” albo „Kantyk trzech młodzieńców w piecu ognistym (krótki: Dn 3, 52–57)”. W przeciwnym przypadku wypada śpiewać Psalm:

PSALM RESPONSORYJNY — PO DRUGIM CZYTANIU

Dn 3, 52.53–54.55–56 (R.: 52b)

Refren: Chwalebny jesteś, wiekuisty Boże.

Błogosławiony jesteś, Panie, Boże naszych ojców, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.

Błogosławione imię Twoje † pełne chwały i świętości, *
uwielbione i wywyższone na wieki.

Błogosławiony jesteś w przybytku Twojej świętej chwały, *
uwielbiony i przesławny na wieki.

Błogosławiony jesteś na tronie swojego królestwa, *
uwielbiony i przesławny na wieki.

Błogosławiony jesteś Ty, co spoglądasz w otchłanie, †
który zasiadasz na Cherubach, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.

Błogosławiony jesteś na sklepieniu nieba, *
pełen chwały i wywyższony na wieki.

Albo:

Ps 19(18), 8–9.10–11 (R: J 6,63b.68c)

Refren: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne

Prawo Pańskie jest doskonałe i pokrzepia duszę, *
Świadek Pana niezawodne, uczy prostaczka mądrości.

Jego słuszne nakazy radują serce, *
Jaśnieje przykazanie i olśniewa oczy.

Bojaźń Pana jest szczerą i trwa na wieki. *
Sądy Pana prawdziwe, a wszystkie razem słuszne.

Cenniejsze nad złoto, nad złoto najczystsze, *
Słodsze od miodu płynącego z plastra.

ECHO SŁOWA I HOMILIA

Następuje Echo słowa w odniesieniu do czytań historycznych ze Starego Testamentu oraz pieśni.

Następuje homilia.

MODLITWA

6. Po drugim czytaniu (Bóg zstępuje na górę Synaj w ogniu: Wj 19,3-8a.16-20b) i pieśni (Dn 3,52.53-54.55-56; R. por. 52b: Chwalebny jesteś, wiekuisty Boże) lub psalmie (Ps 19 [18],8-9.10-11; R. por. J 6,68c: Słowa Twe, Panie, dają życie wieczne).

Módlmy się:

Boże, Ty w ogniu błyskawic dałeś Mojżeszowi na Górze Synaj starodawne prawo, a dziś w płomieniach Ducha objawiłeś nowe przymierze; † spraw, prosimy, abyśmy zawsze płonęli tym Duchem, którego w cudowny sposób zesłałeś na Twoich Apostołów, * a nowy Izrael, zebrany ze wszystkich narodów, niech przyjmie z radością wieczne przykazanie Twojej miłości. Przez Chrystusa Pana naszego. **W.** Amen.

TRZECIE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do trzeciego czytania o tym, że Duch daje życie. Wprowadzenia są przygotowywane i wygłaszane przez świeckich uczestników Drogi Neokatechumenalnej. Po wprowadzeniu proklamuje się lekturę trzeciego czytania.

Ez 37, 1–14: Duch daje życie

Czytanie z Księgi proroka Ezechiela

Spoczęła na mnie ręka Pana, i wyprowadził mnie On w duchu na zewnątrz, i postawił mnie pośród doliny. Była ona pełna kości. I polecił mi, abym przeszedł dokoła nich, i oto było ich na obszarze doliny bardzo wiele. Były one zupełnie wyschłe. I rzekł do mnie: „Synu człowieczy, czy kości te powrócą znowu do życia?” Odpowiedziałem: „Panie Boże, Ty to wiesz”. Wtedy rzekł On do mnie: „Prorokuj nad tymi kośćmi i mów do nich: «Wyschłe kości, słuchajcie słowa Pana»”.

Tak mówi Pan Bóg: «Oto Ja wam dam ducha po to, abyście się stali żywe. Chcę was otoczyć ścięgnami i sprawić, byście obrosły ciałem, i przybrać was w skórę, i dać wam ducha po to, abyście ożyli i poznały, że Ja jestem Pan»”.

I prorokowałem, jak mi było poleczone, a gdy prorokowałem, oto powstał szum i trzask, i kości jedna po drugiej zbliżały się do siebie. I patrzyłem, a oto powróciły ścięgna i wyrosło ciało, a skóra na nie się naciągnęła, ale jeszcze nie było w nich ducha. I powiedział do mnie: „Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: «Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź duchu i powieś po tych pobitych, aby ożyli»”. Wtedy prorokowałem tak, jak mi nakazał, i duch wstąpił w nich, a ożyli i stanęli na nogach, wojsko bardzo, bardzo wielkie.

I rzekł do mnie: „Synu człowieczy, kości te to cały dom Izraela. Oto mówią oni: «Wyschły kości nasze, minęła nadzieja nasza, już po nas». Dlatego prorokuj i mów do nich: «Tak mówi Pan Bóg: Oto otwieram wasze groby i wydobywam was z grobów, ludu mój, i wiodę was do kraju Izraela, i poznacie, że Ja jestem Pan, gdy wasze groby otworzę i z grobów was wydobędę, ludu mój. Udzielę wam mego ducha po to, byście ożyli, i powiodę was do kraju waszego, i poznacie, że Ja, Pan to powiedziałem i wykonam», mówi Pan Bóg”.

Oto słowo Boże

WPROWADZENIE DO PIEŚNI I ŚPIEW — PO TRZECIM CZYTANIU

Zazwyczaj po wprowadzeniu śpiewana jest odpowiednia pieśń, np. „Wezmę was spośród ludów”, „Psalm 84: Jakże są miłe Twe przybytki, Panie”. W przeciwnym przypadku wypada śpiewać Psalm:

PSALM RESPONSORYJNY — PO TRZECIM CZYTANIU

Ps 107(106), 2–3.4–5.6–7.8–9 (R: por. 1)

Refren: Chwalmy na wieki miłosierdzie Pana.

Tak niechaj mówią odkupieni przez Pana, *
Którzy wybawił z rąk przeciwnika
I których zgromadził z obcych krain, *
Ze wschodu i zachodu, z północy i południa.

Błądzili na pustynnym odludziu, *
Do miasta zamieszkałego nie znaleźli drogi.
Cierpieli głód i pragnienie *
I wygasło w nich życie.

W swoim utrapieniu wołali do Pana, *
A On ich uwolnił od trwogi.
I powiodł ich prostą drogą, *
aż doszli do miasta zamieszkałego.

Niech dzięki czynią Panu za Jego miłosierdzie, *
za Jego cuda dla synów ludzkich,
bo nasycił tego, który jest zgłodniały, *
i łaknącego napełnił dobrami.

MODLITWA

7. Po trzecim czytaniu (Duch daje życie: Ez 37,1-14) i psalmie (Ps 107 [106],2-3.4-5.6-7.8-9; R. por. 1: Chwalmy na wieki miłosierdzie Pana, lub Alleluja).

Módlmy się:

Panie, Boże Zastępów, Ty podnosisz to, co upadłe, a podźwignięte podtrzymujesz, † wspomóż odnowę ludów w uwielbieniu Twojego Imienia, * aby wszyscy, którzy obmywają się wodą chrztu świętego, kierowali się zawsze Twoim natchnieniem. Przez Chrystusa Pana naszego. **W. Amen.**

Albo:

Boże, Ty nas odrodziłeś słowem życia, ześlij na nas Twojego Ducha Świętego, † abyśmy, postępując w jedności wiary, * osiągnęli wieczne zmartwychwstanie chwalebnego ciała. Przez Chrystusa Pana naszego. **W. Amen.**

Albo:

Boże, niech Twój lud zawsze się raduje odnowioną przez Twojego Ducha Świętego młodością duszy, † aby ciesząc się teraz z odzyskanej chwały przybranych dzieci, * oczekiwał na dzień zmartwychwstania z niewzruszoną nadzieją radości wiecznej. Przez Chrystusa, Pana naszego. **W. Amen.**

CZWARTE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do czwartego czytania o wylaniu Ducha. Wprowadzenia są przygotowywane i wygłaszane przez świeckich uczestników Drogi Neokatechumenalnej. Po wprowadzeniu proklamuje się lekturę czwartego czytania.

Jl 3, 1–5: Wyleję Ducha mego

Czytanie z Księgi proroka Joela

To mówi Pan: „Wyleję Ducha mego na wszelkie ciało, a synowie wasi i córki wasze prorokować będą, starcy wasi będą śnili, a młodzieńcy wasi będą mieli widzenia. Nawet na niewolników i niewolnice wyleję Ducha mego w owych dniach. I uczynię znaki na niebie i na ziemi: krew i ogień, i słupy dymne. Słońce zmieni się w ciemność, a księżyc w krew, gdy przyjdzie dzień Pana, dzień wielki i straszny. Każdy jednak, który wezwie imienia Pana, będzie zbawiony, bo na górze Syjon i w Jeruzalem będzie wybawienie, jak przepowiedział Pan, i wśród ocalałych będą ci, których Pan wezwał”.

Oto słowo Boże.

WPROWADZENIE DO PIEŚNI I ŚPIEW — PO CZWARTYM CZYTANIU

Zazwyczaj po wprowadzeniu śpiewana jest odpowiednia pieśń, np. „Duch Pana, Duch Pana ogarnął mnie”, „Pan podarował mi”, „Pentecoste”. W przeciwnym przypadku wypada śpiewać Psalm:

PSALM RESPONSORYJNY — PO CZWARTYM CZYTANIU

Ps 104 (103), 1-2a. 24 i 35c.27-28. 29b-30 (R.: por. 30)

Refren: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię. **Albo:** Alleluja.

Błogosław, duszo moja, Pana, *
Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki!
Odziany w majestat i piękno, *
światłem okryty jak płaszczem.

Jak liczne są dzieła Twoje, Panie! *
Ty wszystko mądrze uczyniłeś,
ziemia jest pełna Twoich stworzeń. *
Błogosław, duszo moja, Pana!

Wszystko to czeka na Ciebie, *
byś dał im pokarm we właściwym czasie.
Gdy im dajesz, zbierają, *
gdy otwierasz swą rękę, sycą się Twym dobrem.

Kiedy odbierasz im oddech, marnieją *
i w proch się obracają.
Stwarzasz je, napełniając swym Duchem, *
i odnawiasz oblicze ziemi.

ECHO SŁOWA I HOMILIA

Następuje Echo słowa w odniesieniu do czytań prorockich ze Starego Testamentu oraz pieśni. Potem następuje homilia.

MODLITWA

8. Po czwartym czytaniu (Wyleję Ducha mojego: Jl 3,1-5) i psalmie (Ps 104 (103), 1-2a. 24 i 35c.27-28. 29b-30: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię, lub Alleluja).

Módlmy się:

Prosimy Cię, Boże, spełnij swoją obietnicę, † i spraw, aby Duch Święty przybywając do nas, * uczynił nas wobec świata świadkami Ewangelii naszego Pana Jezusa Chrystusa. Który z Tobą żyje i króluje na wieki wieków. **W.** Amen.

9. Następnie kapłan intonuje hymn Chwała na wysokości Bogu.
10. Po zakończeniu hymnu kapłan wypowiada w zwykły sposób kolektę: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty chciałeś, jak w Mszy wigilijnej.

KOLEKTA

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty chciałeś, aby obchód świąt paschalnych objął okres Pięćdziesiątnicy, † spraw, niech Duch Święty zjednoczy rozdzielone narody, * aby każdy w swoim języku oddawał Ci chwałę. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. **W.** Amen.

PIĄTE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Zazwyczaj od piątego czytania poczynając korzysta się z lektur Mszy w dzień. Jeśli zdecydowano brać dalsze lektury z tejże Wieczornej Mszy Wigilijnej, to teraz następuje wprowadzenie do piątego czytania o tym, że Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Wprowadzenia są przygotowywane i wygłaszane przez świeckich uczestników Drogi Neokatechumenalnej.

11. Następnie lektor wykonuje czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian i Msza Święta sprawowana jest jak zwykle.

Rz 8, 22–27: Duch przychodzi z pomocą naszej słabości

Czytanie z Listu św. Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: Wiemy, że całe stworzenie aż dotąd jęczy i wzdycha w bólach rodzenia. Lecz nie tylko ono, ale i my sami, którzy już posiadamy pierwsze dary Ducha, i my również całą istotą swoją wzdychamy oczekując przybrania za synów — odkupienia naszego ciała. W nadziei bowiem już jesteśmy zbawieni. Nadzieja zaś, której spełnienie już się ogląda, nie jest nadzieją, bo jak można się jeszcze spodziewać tego, co się już ogląda? Jeżeli jednak, nie oglądając, spodziewamy się czegoś, to z wytrwałością tego oczekujemy.

Podobnie także Duch przychodzi z pomocą naszej słabości. Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić słowami. Ten zaś, który przenika serca, zna zamiar Ducha, wie, że przyczynia się za świętymi zgodnie z wolą Bożą.

Oto słowo Boże.

EWANGELIA

WPROWADZENIE DO EWANGELII

Następuje wprowadzenie do Ewangelii o Strumieniach wody żywej. Wprowadzenia są przygotowywane i wygłaszane przez świeckich uczestników Drogi Neokatechumenalnej.

AKLAMACJA PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja.

Przyjdź, Duchu Święty,
napelnij serca swoich wiernych
i zapal w nich ogień swojej miłości.

Alleluja, alleluja, alleluja.

EWANGELIA J 7, 37-39: Strumień wody żywej

✠ Słowa Ewangelii według św. Jana

W ostatnim, najbardziej uroczystym dniu Święta Namiotów, Jezus stojąc zawołał donośnym głosem: „Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie, niech przyjdzie do Mnie i pije. Jak rzekło Pismo: Strumień wody żywej popłyną z jego wnętrza”. A powiedział to o Duchu, którego mieli otrzymać wierzący w Niego; Duch bowiem jeszcze nie był dany, ponieważ Jezus nie został jeszcze uwielbiony.

Oto słowo Pańskie.

ECHO SŁOWA I HOMILIA

Następuje kolejne, trzecie Echo słowa w odniesieniu do czytań z Nowego Testamentu oraz pieśni.

Następuje homilia.

Odmawia się Wierzę.

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

MODLITWA NAD DARAMI

Panie, nasz Boże, niech błogosławieństwo Ducha Świętego zstąpi na te dary † i wzbudzi w Twoim Kościele taką miłość, * aby wśród świata stawał się prawdziwym znakiem zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Prefacja o Zesłaniu Ducha Świętego, nr 27.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe. * Godne to i sprawiedliwe.

K. Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, * Panie, Ojcie święty, wszechmogący, wieczny Boże. * Aby doprowadzić do pełni misterium paschalne, * zesłałeś dzisiaj Ducha Świętego na wszystkich, * których uczyniłeś swoimi przybranymi dziećmi, * jednocząc ich z Twoim Jednorodzonym Synem. * Duch Święty w początkach Kościoła * dał wszystkim narodom poznać prawdziwego Boga * i zjednoczył różne języki * w wyznawaniu tej samej wiary.

W. i zjednoczył różne języki * w wyznawaniu tej samej wiary.

K. Dlatego pełnią łask paschalnych * radują się wszystkie ludy na całej ziemi. * Również chóry aniołów i zastępy Świętych * śpiewają, śpiewają, hymn ku Twojej chwale * nieustannie wołając:

Wspólnoty odpowiadają za Śpiewnikiem: świętym paschalnym „Święty, święty, święty — Hosanna Palm i Okres Paschalny” według poniższej wersyfikacji:

- W.** Święty, święty, święty, * święty, święty, święty,
Święty, święty, święty! * Święty jest nasz Pan
Jahwe Sabaoth, * Jahwe Sabaoth.
- S.** Niebiosa * i ziemia
są wypełnione, * są wypełnione Tobą!
- W.** Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna na niebie wysokim, * Hosanna, hosanna!
- S.** Błogosławiony * jest Ten, który idzie,
jest Ten, który idzie, * idzie w Imię Pana.
- W.** Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna na niebie wysokim, * Hosanna, hosanna!

Jeżeli nie było śpiewu ze Śpiewnika, należy wykonać z Mszału:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebiosa
i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosła-
wiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

W Modlitwach eucharystycznych 1–3, wspomnienie tajemnicy dnia.

ANTYFONA NA KOMUNIE J 7, 37

W ostatnim dniu święta, * Jezus stojąc zawołał donośnym gło-
sem: * Jeśli ktoś jest spragniony, a wierzy we Mnie, * niech przyj-
dzie do Mnie i pije. * Alleluja.

12. Jeśli Nieszpory łączy się z Mszą Świętą, po Komunii i związanej z nią antyfonie
W ostatnim dniu święta, śpiewa się Pieśń Maryi wraz z antyfoną z Nieszporów Przy-
bądź, Duchu Święty; następnie odmawia się modlitwę po Komunii i wszystko inne jak
zwykle.

Ant. Przybądź, Duchu Święty, * napełnij serca swoich wiernych / i zapal w nich ogień swojej miłości, / bo Ty łączysz we wspólnej wierze różne narody. / Alleluja.

Pieśń Maryi (Łk 1, 46–55)
Magnificat

Wielbi dusza moja Pana *
i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.
Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. *
Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.
Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *
a Jego imię jest święte.
Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *
nad tymi, którzy się Go boją.
Okazał moc swego ramienia, *
rozproszył pyszących się zamysłami serc swoich.
Stracił władców z tronu, *
a wywyższył pokornych.
Głodnych nasycił dobrami, *
a bogatych z niczym odprawił.
Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *
pomny na swe miłosierdzie,
Jak obiecał naszym ojcom, *
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Przybądź, Duchu Święty, * napełnij serca swoich wiernych / i zapal w nich ogień swojej miłości, / bo Ty łączysz we wspólnej wierze różne narody. / Alleluja.

MODLITWA PO KOMUNII

Boże, nasz Ojcie, niech przyjęty Sakrament nas uświęci † i da nam gorliwość płynącą od Ducha Świętego, * którym w cudowny sposób napełniłeś swoich Apostołów. Przez Chrystusa, Pana naszego.

13. Można udzielić uroczystego błogosławieństwa nr 9 (o Duchu Świętym):

K. Pan z wami.

W. I z duchem Twoim.

D/K Pochylcie głowy na błogosławieństwo.

Bóg, Ojciec światłości, który (w dniu dzisiejszym) oświecił dusze uczniów przez zesłanie Ducha Pocieszyciela, * niech wam udzieli swojego błogosławieństwa * i napełni was darami Ducha Świętego. **W.** Amen.

Niech ogień Ducha Świętego, * który ukazał się nad uczniami, * oczyści wasze serca od wszelkiego grzechu i przeniknie was swoim światłem. **W.** Amen.

Duch Święty, który zjednoczył różne narody w wyznawaniu tej samej wiary, * niech sprawi, abyście trwali w tej wierze * i od nadziei przeszli do oglądania Boga w niebie. **W.** Amen.

Niech was błogosławi Bóg wszechmogący, * Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty. **W.** Amen.

14.. Na zakończenie Mszy Świętej diakon albo – gdy jest on nieobecny – sam kapłan odsyła lud słowami:

Idźcie w pokoju Chrystusa, alleluja, alleluja.

W. Bogu niech będą dzięki, alleluja, alleluja.

NIEDZIELA ZESŁANIA DUCHA ŚWIĘTEGO: MSZA W DZIEŃ

Pierwsze czytanie Dz 2: Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym	90
Drugie czytanie (A) 1 Kor 12: jedność (B) Ga 5: owoce (C) Rz 8: synowie	91
Ewangelia (A) J 20: weźmijcie Ducha (B) J 15;16: Prawdy (C) J 14: was nauczyciel	93
Liturgia Eucharystyczna	94

(Czytania za odnowionym lekcjonarzem z roku 2015.)

ANTYFONA NA WEJŚCIE Mdr 1, 7

Duch Pański napełnił okrąg ziemi, * Ten, który ogarnia wszystko, * zna każdą mowę. * Alleluja.

Albo: por. Rz 5, 5; 8, 11

Miłość Boża rozlana jest w naszych sercach * Przez Ducha Świętego, który w nas mieszka. * Alleluja.

Odmawia się Chwała na wysokości.

KOLEKTA

Boże, Ty przez misterium dnia dzisiejszego uświęcasz swój Kościół ogarniający wszystkie ludy i narody, † ześlij dary Ducha Świętego na całą ziemię * i dokonaj w sercach wiernych tych cudów, które zdziałałeś w początkach głoszenia Ewangelii. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

PIERWSZE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do pierwszego czytania o tym, jak wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym. Po wprowadzeniu proklamuje się pierwsze czytanie.

Dz 2,1–11: Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym

Czytanie z Dziejów Apostolskich

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Nagle spadł z nieba szum, jakby uderzenie gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom, w którym przebywali. Ukazały się im też języki jakby z ognia, które się rozdzieliły, i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym, i zaczęli mówić obcymi językami, tak jak im Duch pozwalał mówić.

Przebywali wtedy w Jerozolimie pobożni Żydzi ze wszystkich narodów pod słońcem. Kiedy więc powstał ów szum, zbiegli się tłumnie i zdumieli, bo każdy słyszał, jak przemawiali w jego własnym języku.

Pełni zdumienia i podziwu mówili: „Czyż ci wszyscy, którzy przemawiają, nie są Galilejczykami? Jakżeż więc każdy z nas słyszy swój własny język ojczysty? — Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie — słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże”.

Oto słowo Boże.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 104, 1ab i 24ac.29bc–30.31 i 34

Refren: Niech zstąpi Duch Twój i odnowi ziemię.

Błogosław, duszo moja, Pana,
o Boże mój, Panie, Ty jesteś bardzo wielki.
Jak liczne są dzieła Twoje, Panie,
ziemia jest pełna Twych stworzeń.

Gdy odbierasz im oddech, marnieją
i w proch się obracają.
Stwarzasz je, napełniając swym duchem
i odnawiasz oblicze ziemi.

Niech chwała Pana trwa na wieki,
niech Pan się raduje z dzieł swoich,
Niech miła Mu będzie pieśń moja,
będę radował się w Panu.

DRUGIE CZYTANIE

WPROWADZENIE I CZYTANIE

Następuje wprowadzenie do drugiego czytania o owocach Ducha. Po wprowadzeniu proklamuje się lekturę drugiego czytania.

(Rok A) 1 Kor 12,3b–7.12–13: Duch Święty źródłem jedności chrześcijan

Czytanie z Pierwszego Listu świętego Pawła Apostoła do Koryntian

Bracia: Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Ducha Świętego: „Panem jest Jezus”.

Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch; różne też są rodzaje posługiwania, ale jeden Pan; różne są wreszcie działania, lecz ten sam Bóg, sprawca wszystkiego we wszystkich. Wszystkim zaś objawia się Duch dla wspólnego dobra.

Podobnie jak jedno jest ciało, choć składa się z wielu członków, a wszystkie członki ciała, mimo iż są liczne, stanowią jedno ciało, tak też jest i z Chrystusem. Wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni, aby stanowić jedno ciało: czy to Żydzi, czy Grecy, czy to niewolnicy, czy wolni. Wszyscyśmy też zostali napojeni jednym Duchem. Oto słowo Boże.

(Rok B) Ga 5, 16–25: Owoce Ducha

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Galatów

Bracia: Postępujcie według ducha, a nie spełnicie pożądania ciała. Ciało bowiem do czego innego dąży niż duch, a duch do czego innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody, tak że nie czynicie tego, co chcecie. Jeśli jednak pozwolicie się prowadzić duchowi, nie będziecie podlegać Prawu.

Jest zaś rzeczą wiadomą, jakie uczynki rodzą się z ciała: nierząd, nieczystość, wyuzdanie, bałwochwalstwo, czary, nienawiść, spory, zawiść, gniewy, pogoń za zaszczytami, niezgoda, rozłamy, zazdrość, pijaństwo, hulanki i tym podobne. Co do nich zapowiadam wam, jak to już zapowiedziałem: ci, którzy się takich rzeczy dopuszczają, królestwa Bożego nie odziedziczą.

Owocem zaś Ducha jest: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, łagodność, opanowanie. Przeciw takim cnotom nie ma Prawa. A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniem. Mając życie od Ducha, do Ducha się też stosujemy.

Oto słowo Boże.

(Rok C) Rz 8, 8–17: Wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia: Ci, którzy według ciała żyją, Bogu podobać się nie mogą. Wy jednak nie żyjecie według ciała, lecz według Ducha, jeśli tylko Duch Boży w was mieszka.

Jeżeli zaś ktoś nie ma Ducha Chrystusowego, ten do Niego nie należy. Skoro zaś Chrystus w was mieszka, ciało wprawdzie podlega śmierci ze względu na skutki grzechu, duch jednak ma życie na skutek usprawiedliwienia. A jeżeli mieszka w was Duch Tego, który Jezusa wskrzesił z martwych, to Ten, co wskrzesił Chrystusa Jezusa z martwych, przywróci do życia wasze śmiertelne ciała mocą mieszkającego w was swego Ducha.

Jesteśmy więc, bracia, dłużnikami, ale nie ciała, byśmy żyć mieli według ciała. Bo jeżeli będziecie żyli według ciała, czeka was śmierć. Jeżeli zaś przy pomocy Ducha zadawać będziecie śmierć popędowi ciała – będziecie żyli.

Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście Ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: „Abba, Ojcze!”

Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteście dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteście dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa; skoro wspólnie z Nim cierpimy, to po to, by wspólnie mieć udział w chwale. Oto słowo Boże.

SEKWENCJA — „Sekwencja na Pentecoste: Przybądź, Duchu Święty”

Przybądź, Duchu Święty,
Ześlij z nieba wzięty
Światła Twego strumień.

Przyjdź, Ojcze ubogich,
Przyjdź, Dawco łask drogich,
Przyjdź, Światłości sumień.

O, najmiłszy z gości,
Słodka serc radości,
Słodkie orzeźwienie.

W pracy Tyś ochłoda,
W skwarze żywą wodą,
W płaczu utulenie.

Światłości najświętsza,
Serc wierzących wnętrza
Podдай Twej potędze.

Bez Twojego tchnienia,
Cóż jest wśród stworzenia?
Jeno cierń i nędze.

Obmyj, co nieświęte,
Oschłym wlej zachętę,
Ulecz serca ranę.

Nagnij, co jest harde,
Rozgrzej serca twarde,
Prowadź zabłąkane.

Daj Twoim wierzącym,
W Tobie ufającym,
Siedmiorakie dary.

Daj zasługę męstwa,
Daj wieniec zwycięstwa,
Daj szczęście bez miary.

EWANGELIA

WPROWADZENIE DO EWANGELII

Następuje wprowadzenie do Ewangelii o tym, jak Duch Prawdy doprowadzi nas do całej prawdy. Wprowadzenia są przygotowywane i wygłaszane przez świeckich uczestników Drogi Neokatechumenalnej.

AKLAMACJA PRZED EWANGELIĄ

Alleluja, alleluja, alleluja.

Przyjdź, Duchu Święty,
napelnij serca swoich wiernych
i zapal w nich ogień swojej miłości.

Alleluja, alleluja, alleluja.

(Rok A) J 20,19–23: Weźmijcie Ducha Świętego

✠ Słowa Ewangelii według świętego Jana

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami. Przyszedł Jezus, stanął pośrodku, i rzekł do nich: „Pokój wam!”. A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana.

A Jezus znowu rzeki do nich: „Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam”. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: „Weźmijcie Ducha Świętego. Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane”.

Oto słowo Pańskie.

(Rok B) J 15, 26–27; 16, 12–15: Duch Prawdy doprowadzi was do całej prawdy

✠ Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Gdy przyjdzie Paraklet, którego Ja wam pošlę od Ojca, Duch Prawdy, który od Ojca pochodzi, On zaświadczy o Mnie. Ale wy też świadczycie, bo jesteście ze Mną od początku.

Jeszcze wiele mam wam do powiedzenia, ale teraz znieść nie możecie. Gdy zaś przyjdzie On, Duch Prawdy, doprowadzi was do całej prawdy. Bo nie będzie mówił od siebie, ale powie wszystko, cokolwiek usłyszy, i oznajmi wam rzeczy przyszłe. On Mnie otoczy chwałą, ponieważ z mojego weźmie i wam objawi. Wszystko, co ma Ojciec, jest moje. Dlatego powiedziałem, że z mojego weźmie i wam objawi”.

Oto słowo Pańskie.

(Rok C) J 14, 15–16.23b–26: Duch Święty was wszystkiego nauczy

✠ Słowa Ewangelii według Świętego Jana

Jezus powiedział do swoich uczniów: „Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze.

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go i przyjdziemy do niego, i mieszkanie u niego uczynimy. Kto nie miłuje Mnie, ten nie zachowuje słów moich. A nauka, którą słyszycie, nie jest moja, ale Tego, który Mnie posłał, Ojca.

To wam powiedziałem, przebywając wśród was. A Paraklet, Duch Święty, którego Ojciec pošle w moim imieniu, On was wszystkiego nauczy i przypomni wam wszystko, co Ja wam powiedziałem”.

Oto słowo Pańskie.

ECHO SŁOWA I HOMILIA

Następuje Echo słowa w odniesieniu do czytań oraz pieśni. Po echu słowa jak zwykle, następuje homilia.

Odmawia się Wierzę.

LITURGIA EUCHARYSTYCZNA

MODLITWA NAD DARAMI

Panie, nasz Boże, † spraw, aby zgodnie z obietnicą Twojego Syna, Duch Święty dał nam głębiej zrozumieć tajemnicę Eucharystii, * i doprowadził nas do całej prawdy. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Prefacja o Zesłaniu Ducha Świętego, nr 27.

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. W górę serca.

W. Wznosimy je do Pana.

K. Dzięki składajmy Panu Bogu naszemu.

W. Godne to i sprawiedliwe. * Godne to i sprawiedliwe.

- K.** Zaprawdę godne to i sprawiedliwe, słuszne i zbawienne, * abyśmy zawsze i wszędzie Tobie składali dziękczynienie, * Panie, Ojcie święty, wszechmogący, wieczny Boże. * Aby doprowadzić do pełni misterium paschalne, * zesłałeś dzisiaj Ducha Świętego na wszystkich, * których uczyniłeś swoimi przybranymi dziećmi, * jednocząc ich z Twoim Jednorodzonem Synem. * Duch Święty w początkach Kościoła * dał wszystkim narodom poznać prawdziwego Boga * i zjednoczył różne języki * w wyznawaniu tej samej wiary.
- W.** i zjednoczył różne języki * w wyznawaniu tej samej wiary.
- K.** Dlatego pełnią łask paschalnych * radują się wszystkie ludy na całej ziemi. * Również chóry aniołów i zastępy Świętych * śpiewają, śpiewają, hymn ku Twojej chwale * nieustannie wołając:

Wspólnoty odpowiadają za Śpiewnikiem: świętym paschalnym „Święty, święty, święty — Hosanna Palm i Okres Paschalny” według poniższej wersyfikacji:

- W.** Święty, święty, święty, * święty, święty, święty,
Święty, święty, święty! * Święty jest nasz Pan
Jahwe Sabaoth, * Jahwe Sabaoth.
- S.** Niebiosa * i ziemia
są wypełnione, * są wypełnione Tobą!
- W.** Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna na niebie wysokim, * Hosanna, hosanna!
- S.** Błogosławiony * jest Ten, który idzie,
jest Ten, który idzie, * idzie w Imię Pana.
- W.** Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna, hosanna, * hosanna, hosanna.
Hosanna na niebie wysokim, * Hosanna, hosanna!

Jeżeli nie było śpiewu ze Śpiewnika, należy wykonać z Mszału:

Święty, Święty, Święty, Pan Bóg Zastępów. * Pełne są niebios
i ziemia chwały Twojej. * Hosanna na wysokości. * Błogosła-
wiony, który idzie w imię Pańskie. * Hosanna na wysokości.

W Modlitwach eucharystycznych 1–3, wspomnienie tajemnicy dnia.

ANTYFONA NA KOMUNIE Dz 2, 4. 11

Wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym * i głosili wielkie
dzieła Boże. * Alleluja.

MODLITWA PO KOMUNII

Boże, Ty udzielasz swojemu Kościołowi nadprzyrodzonych
darów, † zachowaj łaskę, którą go obdarzyłeś, * aby zawsze
działała w nas moc Ducha Świętego, a pokarm eucharystycz-
ny przez Niego uświęcony przyczynił się do naszego wiecznego
zbawienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W obrzędach zakończenia mówi się:

Idźcie w pokoju Chrystusa. Alleluja, alleluja.

Bogu niech będą dzięki. Alleluja, alleluja.

Po zakończeniu Okresu Wielkanocnego paschał przechowuje się w kaplicy chrzcielnej.
Zapala się go w czasie sprawowania chrztu i od niego zapala się świece nowo ochrzczo-
nych.